

Resolució de 26 de març de 1996 (DOGC núm. 2192, de 10 d'abril) del Departament de Governació. Dóna conformitat al canvi de nom del municipi de Barruera, que passa a denominar-se la Vall de Boí.

Altres disposicions dels departaments de la Generalitat

Decret 347/1995, de 28 de desembre (DOGC núm. 2156, de 19 gener de 1996) del Departament d'Economia i Finances. Assumpció de competències sobre mediació en l'assegurança privada. Article 2. «En tota la publicitat, documentació pròpia de gir o tràfic mercantil de mediació en assegurances privades que realitzin els agents i corredors d'assegurances sotmesos a aquest decret haurà de figurar l'expressió <agent d'assegurances> o <societat d'agència d'assegurances>, segons que es tracti de persones físiques o jurídiques, en el cas d'agents, i <corredor d'assegurances> o <corredoria d'assegurances>, en el cas de corredors i pels mateixos supòsits». [...].

Resolució de 26 de març de 1996 (DOGC núm. 2198, de 24 d'abril) del Departament d'Ensenyament. Convocatòria del Premi Pere Calders de literatura catalana. Annex. Base 1. «Pel que fa a aquesta convocatòria, les obres que es presentin s'hauran d'emmarcar en la narrativa i en la prosa no de ficció (assaig, biografia, dietaris, etc.), hauran de ser inèdites i estar escrites en llengua catalana [...]»

Resolució de 16 de maig de 1996 (DOGC núm. 2220, de 19 de juny) del Comissionat per a Actuacions Exteriors. Sobre ajuts o subvencions a projectes a realitzar per les organitzacions no governamentals en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament. Bases. Article 8.2. «També es valorarà el suport al procés de normalització lingüística de Catalunya, en funció del tipus d'acció a realitzar.»

I.2. ESTAT ESPANYOL (BOE d'1 de gener a 30 de juny de 1996)

Joan Ramon SOLÉ I DURANY

Cap de la Secció d'Ús Oficial de la Llengua Catalana
de la Direcció General de Política Lingüística

Destaquem en primer lloc la Provisió de 13 de febrer de 1996 (BOE núm. 56, de 5 de març) del Tribunal Constitucional per la qual admet a trà-

mit el Recurs d'inconstitucionalitat número 453/1996, promogut pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya contra determinats preceptes de la Llei 30/1995, de 8 de novembre (referenciada a la *Crònica* del número anterior), d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, ja que el recurs afecta dues disposicions que hi vam esmentar: la disposició addicional sisena, en tant que imposa l'ús del castellà a les pòlisses, i la disposició final primera, en tant que fa indisponible per les comunitats autònomes aital imposició. Malauradament el recurs no abasta l'article 78.4 de la Llei, que continuem considerant contrari a la Llei 30/1992 (RLD núm. 19, p. 220 a 222) en la mesura que imposa l'ús del castellà en la documentació que cal presentar a l'administració.

Legislació civil

En aquest àmbit cal esmentar les lleis següents:

Llei 1/1996, de 10 de gener (BOE núm. 11, del 12). Regula l'assistència jurídica gratuïta. «Capítol VII. Aplicació a Espanya de tractats i convenis internacionals sobre assistència jurídica gratuïta. Article 45. *Tramitació*. La tramitació de les sol·licituds de justícia gratuïta [...], s'ha d'ajustar a les regles de procediment establertes en aquesta Llei, amb les excepcions següents: c) Els documents presentats han d'estar redactats o traduïts al castellà, quedant dispensats de qualsevol formalitat de legalització o postil·la».

Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener (BOE núm. 15, del 17), de protecció jurídica del menor, de modificació parcial del Codi civil i de la Llei d'enjudiciament civil. Les referències lingüístiques són les següents:

«Títol I. Dels drets dels menors. Capítol II. Drets dels menors.

»Article 3. *Referència a Instruments Internacionals*

»Els menors han de gaudir dels drets que els reconeix la Constitució i els Tractats internacionals dels quals Espanya sigui part, especialment la Convenció de drets de l'infant de les Nacions Unides i els altres drets garantits en l'ordenament jurídic, sense discriminació de cap mena per raó de naixement, nacionalitat, raça, sexe, deficiència o malaltia, religió, llengua, cultura, opinió o qualsevol altra circumstància personal, familiar o social.

»La Llei present, les seves normes de desenvolupament i altres disposicions legals relatives a les persones menors d'edat, s'han d'interpretar de conformitat amb els Tractats internacionals dels quals Espanya sigui part i, especialment, d'acord amb la Convenció dels drets de l'infant de les Nacions Unides de 20 de novembre de 1989.

»Els poders públics han de garantir el respecte dels drets dels menors i han d'adequar les seves actuacions a la present Llei i a l'esmentada normativa internacional».

Cultura

El Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril (BOE núm. 97, del 22) del Ministeri de Cultura, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, regularitzant, aclarint i harmonitzant les disposicions legals vigents sobre la matèria, deroga, entre altres disposicions, la Llei 22/1987, d'11 de novembre, de propietat intel·lectual, que vam referenciar a la RLD núm. 11, p. 294, i la Llei 28/1995, d'11 d'octubre, d'incorporació al dret espanyol de la Directriu 93/83/CEE del Consell, de 27 de setembre, sobre coordinació de determinades disposicions relatives als drets d'autor en l'àmbit de la radiodifusió via satèl·lit i de la distribució per cable, referenciada en la *Crònica* del número anterior. Les disposicions del Reial decret legislatiu que parlen d'aspectes lingüístics són les següents:

«Llibre I: Dels drets d'autor

»Capítol III. Contingut. Secció 2a. Drets d'explotació

»Article 20. *Comunicació pública*

»3. La comunicació al públic via satèl·lit en el territori de la Unió Europea s'haurà de regir per les disposicions següents:

»c) La comunicació al públic via satèl·lit autoritzada per un coproductor haurà d'exigir autorització prèvia dels altres coproductors als qui pogués perjudicar per raons d'exclusivitat lingüística o anàlogues en cas que l'obra consisteixi merament en imatges.

»Article 21. *Transformació*

»1. La transformació de l'obra comprèn la seva traducció, adaptació i qualsevol altra modificació en la seva forma, de la qual es derivi una obra diferent.

»Títol V. Transmissió dels drets.

»Capítol II. Contracte d'edició.

»Article 62. *Edició en forma de llibre*

»1. Quan es tracti de l'edició d'una obra en forma de llibre, el contracte haurà d'expressar, a més, els aspectes següents:

»a) La llengua o llengües en què s'ha de publicar l'obra.

»2. La falta d'expressió de la llengua o llengües en què s'hagi de publicar l'obra només donarà dret a l'editor a publicar-la en el seu idioma original.

»3. Quan el contracte estableixi l'edició d'una obra en diverses llengües espanyoles oficials, la publicació en una d'elles no eximeix l'editor de l'obligació de la seva publicació en les altres.

»Si un cop transcorreguts cinc anys des que l'autor lliuri l'obra, l'editor no l'ha publicada en totes les llengües previstes en el contracte, l'autor el podrà resoldre respecte de les llengües en les quals no s'hagi publicat.

»4. El que disposa l'apartat anterior s'haurà d'aplicar també per a les traduccions de les obres estrangeres a Espanya.

»Llibre II. Dels altres drets de propietat intel·lectual.

»Títol I. Drets dels artistes intèrprets o executants.

»Article 113. *Altres drets*

»L'artista intèrpret o executant gaudeix del dret al reconeixement del seu nom sobre les seves interpretacions o execucions i a oposar-se, durant la seva vida, a tota deformació, mutilació o qualsevol altre atemptat sobre la seva actuació que lesioni el seu prestigi o reputació. A la seva mort i durant el termini dels vint anys següents, l'exercici d'aquests drets haurà de correspondre als hereus.

«Haurà de ser necessària l'autorització expressa de l'artista per al doblatge de la seva actuació en la seva pròpia llengua.»

A més, cal esmentar les convocatòries següents del Ministeri de Cultura:

Ordre de 8 de gener de 1996 (BOE núm. 20, del 23). Ajudes a l'edició de llibres espanyols per a 1996. Apartat 1r. *Objecte i finalitat*. «L'Ordre present té per objecte convocar per a 1996 la concessió d'ajudes a l'edició, en qualsevol de les llengües oficials espanyoles, d'obres que contribueixin a l'enriquiment del nostre patrimoni bibliogràfic. [...]»

Ordre de 12 de gener de 1996 (BOE núm. 20, del 23). Ajudes a la traducció i edició en llengües estrangeres d'obres literàries o científiques d'autors espanyols. Apartat 1r. *Objecte i finalitat*. «L'Ordre present té per objecte convocar per a 1996 la concessió d'ajudes a editors amb la finalitat de promoure la difusió de la cultura espanyola mitjançant l'edició, en qualsevol llengua estrangera, d'obres literàries o científiques d'autors espanyols,

escrites originàriament i publicades en qualsevol de les llengües oficials espanyoles.»

Ordre de 12 de gener de 1996 (BOE núm. 20, del 23). Ajudes a la creació literària corresponents a 1996. Segons el preàmbul, les poden demanar els escriptors en qualsevol de les llengües espanyoles.

Ordre de 13 de gener de 1996 (BOE núm. 20, del 23). Ajudes a la traducció i edició entre les llengües oficials espanyoles d'obres d'autors espanyols corresponents a 1996. Fa les referències lingüístiques següents:

«Preàmbul:

»Dintre de la política de suport a la difusió del llibre espanyol, i en especial a les obres d'autors espanyols, es considera del màxim interès contribuir d'una manera eficaç a la intercomunicació de les diferents llengües que conformen el llegat cultural espanyol.

»Apartat 1r: *Objecte i finalitat*. L'Ordre present té per objecte convocar per a 1996 la concessió d'ajudes a editors amb la finalitat de promoure la intercomunicació de les diferents cultures espanyoles, mitjançant la traducció i edició en qualsevol llengua espanyola d'obres d'autors espanyols escrites originàriament i publicades en qualsevol altres de les llengües oficials espanyoles.

»Apartat 9è: *Estudi i avaluació*. 1. Les sol·licituds i documentació presentades seran estudiades per una Comissió d'Assessorament i Avaluació, que ha d'estar integrada pels següents membres: [...] Tres experts, un en llengua catalana, un altre en llengua gallega i un altre en llengua basca, nomenats respectivament, a proposta de les Comunitats Autònomes de Catalunya, Galícia i País Basc.

»Annex I: Imprès de sol·licitud per a ajudes a la traducció d'autors espanyols entre les llengües espanyoles.

»2. *Dades sobre l'obra a traduir* 2.1 Títol 2.2. Autor 2.3 Llengua original 2.4 Edició a partir de la qual s'ha de realitzar la traducció.

»3. *Dades sobre la traducció* 3.1 Llengua a la qual es tradueix. 3.2 Títol traduït.»

Ordre de 15 de gener de 1996 (BOE núm. 20, del 23). Ajudes a les empreses i institucions sense finalitats de lucre, editores de publicacions periòdiques, no diàries, de pensament i/o cultura, per a 1996:

«Apartat 1r. *Objecte i finalitat*. La finalitat d'aquestes ajudes és: a) Aconseguir la difusió gratuïta de revistes de pensament i cultura, en qual-

sevol de les llengües oficials espanyoles, en biblioteques, centres culturals, universitats o institucions similars. [...]

»Apartat 6è. *Requisit de les publicacions*. Als efectes de l'Ordre present, les publicacions s'han d'ajustar al següent: 3. Que siguin publicacions de projecció nacional, entenen-se així quan almenys el 50 per 100 de la seva tirada es distribueixi fora de la Comunitat Autònoma d'origen. Aquest requisit serà d'aplicació a les publicacions editades en una llengua espanyola diferent del castellà.»

Resolució de 23 de gener de 1996 (BOE núm. 29, de 2 de febrer) de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i la Música. Ajudes de l'any 1996 per a l'edició de publicacions periòdiques o unitàries que s'ocupin de l'activitat teatral. «Apartat 6. Per a la concessió de les ajudes s'han de prendre en consideració els criteris següents: 3. La qualitat del projecte, com també la seva contribució al foment de les noves creacions d'autors coetanis i a la recuperació del patrimoni cultural del teatre en les llengües oficials de l'Estat espanyol».

Resolució de 23 de gener de 1996 (BOE núm. 29, de 2 de febrer) de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i la Música. Ajudes per a gires artístiques per l'estranger de produccions de teatre i circ per a 1996. «Apartat 6. Per a la concessió de les ajudes s'han de prendre en consideració els criteris següents: 4. La seva contribució a la recuperació d'obres del patrimoni cultural del teatre i circ o d'autors espanyols contemporanis, com també la presència en les diferents llengües oficials espanyoles.»

Resolució de 23 de gener de 1996 (BOE núm. 29, de 2 de febrer) de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i la Música. Ajudes per a gires artístiques per Espanya de produccions teatrals i circenses durant 1996:

«Apartat 1r. Es convoquen, per a 1996, 20 ajudes destinades a persones físiques o jurídiques privades, amb exclusió de les associacions i entitats sense finalitat de lucre, titulars de companyies de teatre i circ per a la realització de gires durant 1996 que compleixin els requisits següents:

»a) Que les gires tinguin lloc pel territori de diverses Comunitats Autònomes, excepte les produccions realitzades en llengües oficials espanyoles diferents del castellà, les gires de les quals s'han de poder limitar a aquella Comunitat Autònoma.»

Resolució de 23 de gener de 1996 (BOE núm. 29, de 2 de febrer) de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i la Música. Ajudes per a 1996 destinades per a la col·laboració en festivals, mostres, congressos i certà-

mens de teatre. «Apartat 6. Per a la concessió de les ajudes s'han de prendre en consideració els criteris següents: [...] 3. El foment de la creació actual i la recuperació d'obres d'interès històric i artístic en les diferents llengües oficials espanyoles.»

Resolució de 23 de gener de 1996 (BOE núm. 29, de 2 de febrer) de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i la Música. Ajudes per a 1996 destinades a la reforma de la infraestructura i dotació d'equipament escènic de teatres i locals destinats a activitats dramàtiques. «Apartat 7. Per a la concessió de les ajudes es prendran en consideració els criteris següents:/ 1. La qualitat i el valor artístic de la programació, com també la seva contribució al foment de les noves creacions d'autors espanyols coetanis i a la recuperació del patrimoni cultural del teatre en les llengües oficials espanyoles.»

Resolució de 23 de gener de 1996 (BOE núm. 29, de 2 de febrer) de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i la Música. Ajudes per al manteniment de sales corresponents a 1996. «Apartat 6. Per a la concessió de les ajudes s'han de prendre en consideració els criteris següents:/ 2. La qualitat i el valor artístic de la programació, com també la seva contribució al foment de les noves creacions d'autors coetanis i a la recuperació del patrimoni cultural del teatre en les llengües oficials espanyoles.»

Ordre de 25 de gener de 1996 (BOE núm. 29, de 2 de febrer). Programes, ajudes i subvencions en favor d'immigrants, com també per a la concessió d'ajudes individuals. «Apartat 3r. Contingut dels programes i prioritats. [...] 3. Àmbit educatiu i cultural. Contingut: Programa de reforçament d'aprenentatge de les llengües i cultures espanyoles especialment a través d'impartició de classes i de producció de metodologia didàctiques, com a mitjà de superació de les barreres lingüístiques i culturals./ Programes d'aprenentatge i manteniment de la llengua i cultura d'origen que complementin els desenvolupats a Espanya per les autoritats dels països d'origen i d'acollida».

Ensenyament i universitats

En aquest àmbit cal esmentar les disposicions següents:

Reial decret 2060/1995, de 22 de desembre (BOE núm. 47, de 23 de febrer) del Ministeri d'Educació i Ciència. S'hi estableix el títol de tècnic superior en interpretació de la llengua de signes i els corresponents ensenya-

ments mínims. Segons la disposició final primera, el Reial decret té caràcter bàsic. Les previsions lingüístiques són les mateixes tant per a «la llengua de signes espanyola» com per a les altres llengües oficials de l'Estat espanyol. La terminologia, en algun cas, expressa una distinció entre la llengua oficial i les cooficials, que no té cap fonament legal.

El Reial decret 2072/1995, de 22 de desembre (BOE núm. 20, de 23 de gener de 1996), modifica i amplia el 1691/1989, de 29 de desembre (BOE núm. 13, de 15 de gener de 1990), que regula el reconeixement de diplomes, certificats i altres títols de metge i de metge especialista dels estats membres de la CEE, l'exercici efectiu del dret d'establiment i la lliure prestació de serveis. Els dos primers annexos inclouen els textos i denominacions dels diplomes, certificats i altres títols mèdics dels estats de la Unió Europea, en les diferents llengües dels estats. Tant en el primer Reial decret com en el modificador, les denominacions relatives a Espanya només són en castellà. L'article únic, apartat 4, diu el següent: «Quan la denominació d'un diploma, certificat o títol de metge o metge especialista no es correspongui amb cap de les incloses en els annexos I i II, s'ha d'acompanyar una certificació expedida per les autoritats competents del país d'origen en la qual s'acrediti que el diploma, certificat o títol sanciona una formació conforme a l'establert en els annexos III i IV i ha estat assimilat pel país que l'ha expedit a aquells les denominacions dels quals figuren en els annexos I i II del present Reial Decret».

Reial decret 2030/1995, de 22 de desembre (BOE núm. 14, de 16 de gener de 1996) del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient. Estableix el títol professional aeronàutic civil i llicència de controlador de trànsit aeri. «Article 4: Els requisits exigits per a l'obtenció del títol, la comprovació dels quals correspon al Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, han de ser els següents: [...] Coneixement fluid dels idiomes castellà i anglès, parlats i escrits [...]».

Ordre d'11 de gener de 1996 (BOE núm. 16, del 18) del Ministeri d'Educació i Ciència. Adapta el currículum i l'horari de l'Educació secundària obligatòria i del batxillerat definits en la Llei Orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu (RLD núm. 17, p. 310 i 311), al caràcter propi dels seminaris menors diocesans i de religiosos de l'Església catòlica. L'annex I descriu la configuració de l'educació secundària en els seminaris menors, i hi preveu l'ensenyament de la llengua i literatura castellanes i el de llengües estrangeres i clàssiques. L'annex II regula la configuració de l'educació secundària en els seminaris menors de les

comunitats autònomes amb llengua pròpia, afegint a les disciplines anteriors la de llengua i literatura de la comunitat autònoma.

Ordre d'11 de gener de 1996 (BOE núm. 16, del 18) del Ministeri d'Educació i Ciència. Currículums d'ensenyament religiós islàmic corresponents a l'educació primària, educació secundària obligatòria i batxillerat. «Annex III: Batxillerat. Currículum de l'àrea d'ensenyament religiós islàmic. Punt. 3.2. Objectius generals. 2. [...] Conèixer la peculiaritat lingüística de l'Alcorà i la seva bellesa inassolible. Conèixer la importància que va tenir l'Alcorà a conservar i unificar l'idioma àrab.»

Reial decret 82/1996, de 26 de gener (BOE núm. 44, de 20 de febrer), del Ministeri d'Educació i Ciència. Reglament Orgànic de les escoles d'educació infantil i centres d'educació primària. Disposició addicional primera del Reial decret: «El present Reglament Orgànic ha de tenir caràcter supletori per a tots els centres docents d'educació infantil i primària la titularitat dels quals correspongui a aquelles Comunitats Autònomes que es trobin en el ple exercici de les seves competències educatives, en tant no disposin de normativa pròpia i en tot el que els sigui d'aplicació.» Reglament: «Article 56: *Règim d'ensenyaments*. 2. [...] en els col·legis d'educació primària que es determini han de poder existir seccions lingüístiques, amb conveni previ amb les institucions internacionals corresponents. En els col·legis en què existeixin aquestes seccions s'ha de poder impartir una part del currículum en la llengua escollida i s'han d'organitzar les activitats complementàries necessàries per assolir els objectius lingüístics pretesos. 3. En els col·legis en els quals hi hagi una secció lingüística, l'admissió d'alumnes s'ha de regir pel que està establert en la legislació vigent. 4. Els ensenyaments previstos en els apartats anteriors han de ser aprovats per l'Ordre del Ministre d'Educació i Ciència, que ha d'adoptar les mesures adients per a la seva posada en marxa, en particular les referides a dotació de mitjans humans i tècnics suficients i convalidació d'estudis i matèries».

Reial decret 83/1996, de 26 de gener (BOE núm. 45, de 21 de febrer) del Ministeri d'Educació i Ciència. Reglament orgànic dels instituts d'educació secundària. Substitueix el Reial decret 929/1993, de 18 de juny, que vam referenciar a la *Crònica* del número 21, p. 126. Art. 40: «*Òrgans de coordinació*: En els instituts d'educació secundària hi haurà els òrgans següents de coordinació docent: b) Departaments didàctics: arts plàstiques, ciències naturals, educació física i esportiva, filosofia, física i química, francès, geografia i història, grec, anglès, llatí, llengua castellana i literatura, matemàti-

ques, música i tecnologia. A més s'han de poder constituir departaments d'altres llengües estrangeres, quan siguin impartides com a primera llengua amb reflex en la plantilla del centre, com també per a l'ensenyament de la llengua pròpia de les Comunitats Autònomes, i aquells que s'estableixin reglamentàriament. [...]»

Resolució de 7 de febrer de 1996 (BOE núm. 52, del 29), de la Direcció General de Renovació Pedagògica del Ministeri d'Educació i Ciència. Amplia el repertori de matèries optatives aprovades per a la seva impartició en l'educació secundària obligatòria. Tal com blasmàvem en la *Crònica* del núm. 20, p. 175, en comentar la Resolució de 29 de desembre de 1992, és una llàstima que no es prevegi com a matèria optativa l'ensenyament d'una llengua espanyola diferent del castellà.

Ordre de 16 de febrer de 1996 (BOE núm. 47, del 23) del Ministeri d'Educació i Ciència. Regula els ensenyaments inicials de l'educació bàsica per a persones adultes. Apartat 2n.3: «Els continguts relatius a conceptes, procediments i actituds del nivell II, o de consolidació de coneixements i tècniques instrumentals, s'han d'organitzar en tres mòduls globalitzats en els quals s'integren les àrees de llengua castellana, llengua oficial pròpia de la Comunitat Autònoma corresponent [...]»

Ordre de 16 de febrer de 1996 (BOE núm. 47, del 23) del Ministeri d'Educació i Ciència. S'hi estableixen els elements bàsics dels informes d'avaluació de l'alumnat que cursi els cicles formatius d'Arts Plàstiques i Disseny regulats per la Llei Orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, com també els requisits formals derivats del procés d'avaluació que calen per a garantir la mobilitat dels alumnes. Apartat 6è: «A les Comunitats Autònomes les llengües de les quals tinguin estatutàriament atribuït caràcter oficial, els documents bàsics d'avaluació establerts en l'Ordre present han de poder ser redactats en la corresponent llengua, havent de ser expedits, en tot cas, en forma bilingüe quan ho demanin els alumnes i havent de figurar sempre el text en castellà quan hagin de tenir efectes fora de l'àmbit de la Comunitat».

Reial decret 300/1996, de 23 de febrer (BOE núm. 91, de 3 d'abril), del Ministeri de Treball i Seguretat Social, pel qual s'estableix el certificat de professionalitat de l'ocupació d'empleat d'agència de viatges. Els aspectes lingüístics són els següents:

«Annex I: I. Referent ocupacional. Unitat de competència 1: vendre drets d'ús de serveis turístics i de viatges.

»Realitzacions professionals. 1.1. Informar i assessorar els clients sobre destinacions, serveis, productes turístics i tarifes, de manera que el client es trobi ben atès i influir, positivament, en la seva decisió de compra. Criteris d'execució: utilitzant un idioma diferent de l'espanyol per a comunicar-se amb els clients que desconeixen aquest idioma.

»Annex II: 1. Itinerari formatiu. Anglès per a agències de viatges». [...]

Ordre de 28 de febrer de 1996 (BOE núm. 56, de 5 de març) del Ministeri d'Educació i Ciència. Es dicten instruccions per a la implantació d'ensenyaments d'educació secundària obligatòria. Substitueix l'Ordre de 8 de juliol de 1993 que vam referenciar a la *Crònica* del número 21, p. 126. Els esments lingüístics són les següents:

«Capítol IV. Optatives. Apartats: 10è. 2: Les matèries optatives d'oferta obligada en tots els centres són una Segona Llengua Estrangera durant tota l'etapa i Cultura Clàssica i una matèria d'iniciació professional en el segon cicle.

»11è: 1. Durant el primer cicle l'alumne ha de cursar preferentment com a matèria optativa la Segona Llengua Estrangera. No obstant això, a instàncies dels pares o del Tutor del grup i, en tot cas, amb la consulta prèvia al Departament d'Orientació, el Director del Centre ha de poder autoritzar que l'alumne cursi una matèria optativa diferent, que ha de ser oferta pel centre d'entre les següents:

»Una matèria de l'àmbit sociolingüístic

»Una matèria de l'àmbit científicomatemàtic

»Una matèria de l'àmbit tecnològicoplàstic

»Aquestes matèries han de permetre reforçar o aprofundir, segons que escaigui, les capacitats recollides en els objectius generals que, per a aquest cicle, estableixi el Projecte Curricular d'Etapa.

»2. Els alumnes que en el tercer curs cursin com a matèria optativa la Segona Llengua Estrangera han de poder simultaniejar el seu estudi, amb caràcter voluntari, amb el d'una altra matèria optativa més de les d'oferta obligada, sempre que l'organització del Centre ho permeti així. Aquesta segona matèria optativa ha de tenir, a tots els efectes, la mateixa consideració que la resta de matèries optatives.

»12è: 1. La planificació de la matèria optativa Segona Llengua Estrangera ha de ser d'etapa. No obstant això, a fi que els alumnes puguin iniciar estudis d'una segona llengua estrangera al començament del segon cicle de l'etapa, els centres han de programar els ensenyaments d'aquesta matèria en dos nivells diferents: un per a aquells alumnes que l'han cursada des del

primer cicle de l'etapa i l'altre per a aquells que s'incorporen per primera vegada, en el segon cicle, als ensenyaments de l'esmentada llengua estrangera.

»2. Els alumnes han de poder incorporar-se als ensenyaments de Segona Llengua Estrangera en qualsevol dels cursos de l'etapa, i en qualsevol dels seus nivells en el segon cicle, sempre que, segons el parer del professorat que la imparteixi, posseeixin el nivell adequat que els permeti assolir els objectius previstos per a l'etapa.

»3. El currículum de la matèria de la Segona Llengua Estrangera és l'aprobat en l'annex 1 de la Resolució de 10 de juny de 1992 <també blasmada a la RLD núm. 18, p. 279>, de la Direcció General de Renovació Pedagògica, per la qual s'aproven matèries optatives per a la seva impartició en l'Educació Secundària Obligatoria.

»Capítol V. Programes de diversificació de currículums.

»20è: 1. Els programes de diversificació de currículums han d'incloure àrees específiques que s'han d'organitzar, per un costat, entorn de l'àmbit lingüístic i social, desenvolupant continguts que s'han de seleccionar prenent com a referència el currículum de l'àrea de Ciències Socials, Geografia i Història, de la matèria Ètica, de l'àrea de Llengua Castellana i Literatura, i, en el cas de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, de l'àrea de Llengua Catalana i Literatura i, per un altre, entorn de l'àmbit científicotecnològic, amb continguts seleccionats dels currículums de les àrees de ciències de la Natura, Matemàtiques i Tecnologia.»

L'annex 1 regula l'horari de Llengua Castellana i Literatura i Llengua Estrangera per a l'etapa d'Educació Secundària Obligatoria, i l'annex 11 l'horari d'aquestes assignatures i el de Llengua Catalana i Literatura (per fi sense referències territorials específiques que trobem en disposicions anteriors) per a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. L'annex 111 recull la segona llengua estrangera en la relació de matèries optatives aprovades per la Direcció General de Renovació Pedagògica per a la seva impartició en l'etapa d'educació secundària obligatòria. L'annex 114 recull la llista de departaments didàctics amb una nota referida al de llengua catalana i literatura en què es diu que els seus mestres «s'han d'incorporar al Departament que, si s'escau, es constitueixi per a l'ensenyament de l'àrea de Llengua Catalana i Literatura a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.» L'annex 115 preveu l'atribució d'àrees del primer cicle d'educació secundària obligatòria d'acord amb les respectives certificacions d'habilitació dels mestres.

Reial decret 299/1996, de 28 de febrer (BOE núm. 62, de 12 de març) del Ministeri d'Educació i Ciència. Ordena les accions dirigides a la compensació de desigualtats en educació. Capítol I. Disposicions generals.

Article 3. *Destinatari*s: «b) L'alumnat pertanyent a minories ètniques o culturals, en situacions socials de desavantatge, amb dificultats d'accés, permanència i promoció en el sistema educatiu.» Article 4. *Objectius*. «Per a la superació de les desigualtats en educació, les mesures de compensació educativa han de tendir a la consecució dels objectius següents: 2. Facilitar la incorporació i integració social i educativa de tot l'alumnat, contrarestant els processos d'exclusió social i cultural, desenvolupant actituds de comunicació i de respecte mutu entre tots els alumnes independentment del seu origen cultural, lingüístic i ètnic. 3. Potenciar els aspectes d'enriquiment que aporten les diferents cultures, desenvolupant aquells relacionats amb el manteniment i difusió de la llengua i cultura pròpia dels grups minoritaris.» Article 6. *Actuacions*. «2. Per a l'atenció educativa de l'alumnat: e) Programes per a l'eradicació completa de l'analfabetisme, per a l'adquisició de la llengua d'acollida i per a la promoció educativa i professional de les persones adultes en situació o risc d'exclusió social. f) Programes i experiències de manteniment i difusió de la llengua i cultura pròpia dels grups minoritaris». Capítol II. Actuacions de compensació educativa en centres. Article 10. *Projecte educatiu i projecte de currículums dels centres amb actuacions de compensació educativa*. «5. Dintre dels projectes educatius i de currículums, s'hi han d'incloure les accions encaminades a afavorir l'adquisició sistemàtica de la llengua d'acollida i, en la mesura possible, a mantenir la llengua i cultura d'origen.»

Disposició addicional 2a. *Coordinació*. «Amb l'objectiu de portar a terme actuacions de compensació educativa de les previstes en aquest Reial decret, el Ministeri d'Educació i Ciència ha d'adoptar les següents mesures conforme resultin necessàries: c) Formalització de convenis amb països de la Unió Europea per al desenvolupament de programes de manteniment i difusió de la seva llengua i cultura en els centres, en compliment de les directrius comunitàries. Amb aquesta mateixa finalitat, s'ha d'establir la col·laboració necessària amb altres països i amb entitats i associacions sense ànim de lucre.»

Resolució de 12 d'abril de 1996 (BOE núm. 107, de 2 de maig) del Ministeri d'Educació i Ciència, que regula els programes de diversificació curricular en l'etapa de l'obligatòria. Apartats que parlen d'aspectes lingüístics:

«5è: D'acord amb l'establert en el punt vintè de l'esmentada Ordre <de

28 de febrer de 1996, referenciada *supra*», l'ensenyament dels i de les alumnes que segueixin un programa de diversificació curricular ha d'incloure:

»a) Les àrees específiques d'aquests programes que cada centre determini, organitzades en relació als àmbits lingüístic i social i científicotecnològic, amb un horari total de dotze hores setmanals, que s'han de distribuir de forma equilibrada entre els dos àmbits.

»6è: 1) Els continguts de l'àmbit lingüístic i social han de ser seleccionats prenent com a referència el currículum de l'àrea de Ciències Socials, Geografia i Història, de la matèria d'Ètica, de l'àrea de Llengua Castellana i Literatura, i, en el cas de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, de l'àrea de Llengua Catalana i Literatura.

»7è: Les àrees específiques, organitzades entorn dels àmbits lingüístic i social i científicotecnològic, han de ser impartides pel professorat del Departament d'Orientació de suport a les àrees de Llengua i Ciències Socials i de Matemàtiques, Tecnologia i Ciències de la Natura. [...]».

Resolució de 17 d'abril de 1996 (BOE núm. 104, del 30), del Ministeri d'Educació i Ciència. Estableix orientacions per a la distribució d'objectius, continguts i criteris d'avaluació per als ensenyaments inicials de la seva educació bàsica. Annex. Ensenyaments inicials de l'Educació Bàsica per a persones adultes. Nivell I o d'alfabetització. *Objectius generals*: «Els objectius generals, plantejats en termes de capacitats, que s'especifiquen a continuació per al nivell I o d'alfabetització estan referits a aspectes bàsics relacionats amb la Llengua Castellana i Llengua Catalana en la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, Matemàtiques i Ciències Socionaturals.» Nivell II o de consolidació de coneixements i tècniques instrumentals. *Introducció*: «Els continguts s'hauran d'organitzar en tres mòduls en els quals s'integren les àrees de Llengua Castellana i Literatura, Llengua oficial pròpia de la Comunitat Autònoma corresponent i Literatura [...]. Els continguts de les àrees integrades en els tres mòduls globalitzats hauran de guardar una seqüència lògica d'acord amb el seu grau de complexitat. [...] El desenvolupament dels mòduls es farà en relació a un eix i des d'una perspectiva globalitzadora, i és l'àrea de Ciències Socionaturals la que haurà de servir de fil conductor a la resta, en la configuració de cadascun dels tres mòduls. Els continguts d'aquesta àrea s'han d'utilitzar com a textos de lectura, informació i treball i, a partir d'ells es desenvoluparan tots els continguts seleccionats tant d'aquesta àrea com de les altres que conformen aquest nivell, l'àrea de Llengua Castellana i Literatura i l'àrea de Matemàtiques com també l'àrea de Llengua Catalana i Literatura a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.» *Objectius generals*: «A través del nivell II es

pretén proporcionar a la persona adulta una formació que contribueixi al desenvolupament de les capacitats contingudes en els següents objectius: [...] Comprendre i produir missatges orals i escrits en castellà i, si s'escau, en la llengua pròpia de la Comunitat Autònoma, atenent diferents situacions i contextos». Dintre dels continguts preveu els de llengua castellana i literatura.

Resolució de 29 d'abril de 1996 (BOE núm. 119, de 16 de maig), del Ministeri d'Educació i Ciència. Determina els procediments que cal seguir per a orientar la resposta educativa als alumnes amb necessitats educatives especials associades a condicions personals de sobredotació intel·lectual. Apartat 5è. *Mesures curriculars*. «3. En Educació Primària l'adaptació individual del currículum ha de poder incloure, des dels primers nivells d'escolarització i d'acord amb la disponibilitat del centre, cursar en el nivell immediatament superior una o diverses àrees, com també mesures d'enriquiment dirigides tant a l'adquisició i desenvolupament dels llenguatges informàtic i musical, entre altres, com a l'aprenentatge d'idiomes estrangers.»

Ordre de 30 d'abril de 1996 (BOE núm. 112, de 8 de maig). Desenvolupa el Reial decret 1665/1991, de 25 d'octubre (BOE núm. 280, de 22 de novembre), sobre reconeixement de títols d'ensenyament superior de nacionals d'estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'espai econòmic europeu, que exigeixen una formació superior mínima de tres anys, en el que afecta les professions d'advocat i procurador. Apartat 11. 5è: *Formalitats de la documentació*. «1. Tots els documents expedits per autoritats diferents de l'espanyola han d'anar acompanyats de la corresponent traducció oficial al castellà». L'annex i inclou la «Denominació oficial de la professió d'Advocat i Procurador en els Estats membres de la Unió Europea i altres Estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu» en les diverses llengües dels estats, excepte les corresponents a Espanya, que se suposa que són les denominacions incloses en l'ordre, és a dir, en castellà.

Etiquetatge

En aquest àmbit cal continuar lamentant la imposició del castellà en les disposicions següents:

Reial decret 2001/1995, de 7 de desembre (BOE núm. 19, de 22 de gener de 1996), del Ministeri de Sanitat i Consum. S'aprova la llista positiva

d'additius colorants autoritzats per al seu ús en l'elaboració de productes alimentaris, com també en les seves condicions d'utilització:

«Article 5. *Etiquetatge*

»Per a la seva comercialització, l'etiquetatge dels additius colorants previst en aquest Reial decret s'ha d'ajustar al que disposa l'article 8 de la Reglamentació tecnicosanitària d'additius alimentaris, aprovada per Reial decret 3177/1983, de 16 de novembre <BOE 310, de 28 de desembre de 1983, l'article 8 a què remet ja establia l'ús del castellà>, i modificada per Reial decret 1339/1988, de 28 d'octubre <BOE núm. 270, de 10 de novembre; aquest darrer no parlava de la llengua però va atribuir caràcter bàsic al Reial decret 3177/1983 i al mateix 1339/1988; vegeu la disposició addicional d'aquest, i també la del 1111/1991 esmentat tot seguit, que de manera indirecta també estableix el caràcter bàsic d'aquest>, i el Reial decret 1111/1991, de 12 de juliol <que, al capdavant, estableix l'ús del castellà i que ja vam blasmar en el núm. 18, p. 282>.»

Reial decret 2002/1995, de 7 de desembre (BOE núm. 11, de 12 de gener de 1996), del Ministeri de Sanitat i Consum. Aprova la llista positiva d'additius edulcorants autoritzats per al seu ús en l'elaboració de productes alimentaris, com també les seves condicions d'utilització:

«Article 4. *Etiquetatge*.

»1. Edulcorants no destinats al consumidor final.

»Per a la seva comercialització, l'etiquetatge dels additius edulcorants regulats en aquest Reial Decret s'ha d'ajustar al que disposa l'article 8 del Reial Decret 1111/1991, de 12 de juliol, pel qual es modifica la Reglamentació tecnicosanitària d'additius alimentaris, aprovada per Reial Decret 3177/1983, de 16 de novembre, i modificada per Reial Decret 1339/1988, de 28 d'octubre.

»2. Edulcorants de venda directa al consumidor final o edulcorants de taula.

»2n. L'etiquetatge dels edulcorants de venda directa al consumidor final o edulcorants de taula s'ha d'ajustar al que disposa el Reial decret 1111/1991, de 12 de juliol, pel qual es modifica la Reglamentació tecnicosanitària d'additius alimentaris, aprovada per Reial decret 3177/1983, de 16 de novembre, i modificada per Reial decret 1339/1988, de 28 d'octubre <tots ells esmentats *supra*>.»

Reial decret 1718/1995, de 27 d'octubre (BOE núm. 36, de 10 de febrer). Regula l'etiquetatge dels materials utilitzats en els components prin-

cipals del calçat. Deroga l'Ordre de 5 de març de 1985 (BOE núm 58, del 8), els articles 2 i 8 de la qual també prescrivien l'ús del castellà, i la d'11 de juliol de 1988, blasmada a la *Crònica* del número 13. p. 227 i 228. L'article 5.2 del Reial decret que ara comentem diu el següent: «La informació s'ha de presentar en el calçat. El fabricant o el seu representant establert a la Comunitat Europea pot elegir, bé els pictogrames o bé les indicacions textuals definits i representats en l'annex 1, almenys, en castellà, llengua oficial de l'Estat». No trobem, però, que aquesta disposició sigui declarada bàsica. Per tant, qualsevol norma autonòmica dotada de la corresponent atribució competencial li és preferent.

Ordre de 20 de febrer de 1996 (BOE núm. 49, del 26). Modifica la Norma general d'identitat i puresa per al quall i altres enzims coagulants de llet destinats al mercat interior, aprovada per Ordre de 14 de gener de 1988 (BOE núm. 17, de 20 de gener de 1988). Un dels articles modificats és el 12, relatiu a l'etiquetatge, però la imposició del castellà de l'Ordre modificada hi continua mantenint-se.

Reial decret 414/1996, d'1 de març (BOE núm. 99, de 24 d'abril) del Ministeri de Sanitat i Consum. Regula els productes sanitaris. Article 13. «Contingut de la comunicació. [...] 1. La comunicació s'haurà d'ajustar al model previst en l'annex XIII i haurà de contenir almenys en la llengua espanyola oficial de l'Estat les dades següents: [...] i) Etiquetatge i instruccions d'ús amb els que es vagi a comercialitzar el producte a Espanya, en la mesura en què la versió en la llengua espanyola oficial de l'Estat no hagi estat objecte de certificació per l'organisme notificat. [...]»

A més d'aquestes, en l'àmbit de l'etiquetatge cal esmentar les disposicions següents:

Ordre de 19 de gener de 1996 (BOE núm. 30, de 3 de febrer) del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació. Ratifica el Reglament de la denominació d'origen «Monterrei» i del seu Consell Regulador. Article 2. «1. La protecció atorgada per aquesta denominació d'origen s'estén a la menció «Monterrei» i als noms de les subzones, termes municipals i parròquies que componen les zones de producció, d'acord amb el que disposen els articles 81 i següents de la Llei 25/1970 i altra legislació aplicable. Així mateix l'esmentada protecció s'estén a les expressions en gallec i castellà de les mencions geogràfiques esmentades./ 2. Perquè els vins emparats puguin portar en l'etiquetatge el nom d'una de les subzones definides en aquest Reglament, ha de ser requisit imprescindible que la matèria primera en

procedeixi íntegrament i que l'elaboració es realitzi en el seu interior./ 3. Està prohibit en altres vins no emparats la utilització de noms, termes, mencions i signes que per la seva similitud fonètica o gràfica amb els protegits puguin induir a confusió amb els que són objecte d'aquesta reglamentació, àdhuc en el cas que vagin precedits de termes com 'tipo', 'estilo', 'embotellado en', 'con bodega en' <subratllats nostres> o altres de semblants.»

Reial decret 400/1996, d'1 de març (BOE núm. 85, de 8 d'abril) del Ministeri d'Indústria i Energia. Dicta les disposicions d'aplicació de la Directriu del Parlament Europeu i del Consell 94/9/CE, relativa als aparells i sistemes de protecció per a ús en atmosferes potencialment explosives:

»Article 8.6: Els documents i la correspondència relatius als procediments als quals es refereixen els apartats esmentats s'hauran de redactar en castellà, o bé en una llengua acceptada per l'organisme notificat.

»Annex II: Requisits essencials sobre seguretat i salut relatius al disseny i fabricació d'aparells i sistemes de protecció per a l'ús en atmosferes potencialment explosives.

»1. Requisits comuns relatius als aparells i als sistemes de protecció.

»6è. Instruccions:

»B) El manual d'instruccions s'haurà de redactar en una de les llengües comunitàries per part del fabricant o del seu representant establert a la Comunitat.

»Cada aparell o sistema de protecció haurà d'anar acompanyat, en el moment de la seva posada en servei, del manual original i de la seva traducció a l'idioma o als idiomes del país d'utilització.

»La traducció anirà a càrrec del fabricant o del seu representant establert a la Comunitat, o bé del responsable de la introducció de l'aparell o del sistema de protecció a la zona lingüística de què es tracti.

»Tanmateix, quan hagi de ser utilitzat per personal especialitzat que depengui del fabricant o del seu representant, el manual d'instruccions es podrà redactar en només una de les llengües comunitàries que entengui l'esmentat personal.»

Administració de l'Estat

Les convocatòries de proves selectives per a ingrés en els cossos d'aquesta Administració continuen incloent la tradicional clàusula: «En compliment del que disposa l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, el Ministeri per a les Administracions Públiques, a través de l'Institut Nacional d'Administració Pública i en col·laboració amb els centres de formació de funcionaris competents, en cada cas, vetllarà per la formació dels aspirants seleccionats en el domini de la llengua oficial de les Comunitats Autònomes en les quals obtinguin destinació, una vegada nomenats funcionaris de carrera». No fa ni tan sols això, en canvi, la Resolució de 18 de desembre de 1995 (BOE núm. 9, de 10 de gener de 1996) de la Sots-secretaria del Ministeri de Treball i Seguretat Social, per la qual es convoquen proves selectives pel sistema de concurs-oposició per a cobrir 171 places en la categoria d'oficial de 1a. administratiu de personal laboral fix en l'Institut Nacional de Treball, malgrat que hi surten places dels Països Catalans.

El castellà, però, sí que és requisit en dues resolucions de 27 de desembre de 1995 (BOE núm. 10, d'11 de gener de 1996) de la Direcció General de Correus i Telègrafs del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, per les quals es fa pública la convocatòria de proves selectives per a ingrés en el cos d'auxiliars postals i de telecomunicació —escala de classificació i repartiment— la primera, i d'ajudants postals i de telecomunicació la segona, tots dos de l'organisme autònom Correus i Telègrafs. El requisit del castellà d'ambdues convocatòries contrasta amb la inclusió, en el seu punt 11.2, de la previsió d'aprenentatge voluntari posterior de les llengües oficials pròpies de la destinació, que hem reproduït en el paràgraf anterior:

«Normes:

»8. Llista d'aprovat.

»8.3: Els aspirants la nacionalitat dels quals sigui la d'un estat membre de la Unió Europea, que no sigui Espanya, i figurin en la relació d'aprovat, han d'acreditar un coneixement adequat del castellà, per la qual cosa han de realitzar una prova escrita del nivell corresponent a la titulació exigida per a l'accés al grup D, la no superació de la qual ha d'impedir el nomenament de funcionaris de carrera, de conformitat amb l'establert en l'article 6 del Reial decret 800/1995, de 19 de maig (*Butlletí Oficial de l'Estat* nú-

mero 135, de 7 de juny <RLD núm. 24, p. 284 i 285>), pel qual es regula l'accés a determinats sectors de la funció pública dels nacionals dels altres estats membres de la Unió Europea.»

Durant aquest període, algunes convocatòries per a la provisió de llocs de treball del Ministeri d'Economia i Hisenda, del Ministeri d'Indústria i Energia, del Ministeri de Treball i Seguretat Social i del Ministeri d'Educació i Ciència (Resolució de 21 de desembre de 1995 del BOE núm. 4, de 4 de gener de 1996; dues ordres de 10 de gener de 1996 del BOE núm. 20, del 23; Resolució de 13 de febrer de 1996 del BOE núm. 47, del 23; Resolució de 22 de febrer de 1996 del BOE núm. 59, de 8 de març; Ordre de 22 de febrer de 1996 del BOE núm. 58, de 7 de març; Ordre de 27 de febrer de 1996 del BOE núm. 58, de 7 de març; Ordre de 27 de març de 1996 del BOE núm. 93, de 17 d'abril; Ordre de 27 de març de 1996 del BOE núm. 93, de 17 d'abril; Ordre de 30 d'abril de 1996 del BOE núm. 119, de 16 de maig) són les úniques que valoren com a mèrit el coneixement de la llengua pròpia de destinació.

La majoria de convocatòries i de places convocades, però, corresponents també al Ministeri d'Economia i Hisenda (una Ordre i una Resolució de 13 de febrer de 1996, del BOE núm. 40, del 15; Resolució de 30 d'abril de 1996 del BOE núm. 119, de 16 de maig; Resolució de 30 d'abril de 1996 del BOE núm. 120, de 17 de maig; Ordre de 13 de juny de 1996 del BOE núm. 145, del 15; Resolució d'11 de juny de 1996 del BOE núm. 154, del 26), al Ministeri de Comerç i Turisme (dues ordres de 18 de desembre de 1995, del BOE núm. 5, de 5 de gener de 1996; Ordre de 27 de febrer de 1996 del BOE núm. 53, d'1 de març), al Ministeri de Treball i Seguretat Social (Ordre de 14 de desembre de 1995, del BOE núm. 9, de 10 de gener de 1996; Ordre de 22 de gener de 1996 del BOE núm. 31, de 5 de febrer; Ordre de 12 de febrer de 1996, del BOE núm. 40, del 15; Ordre de 20 de febrer de 1996 del BOE núm. 57, de 6 de març; Ordre de 21 de febrer de 1996 del BOE núm. 57, de 6 de març; Ordre d'11 d'abril de 1996 del BOE núm. 91, del 15; Ordre de 15 d'abril de 1996 del BOE núm. 114, de 10 de maig), al Ministeri de Justícia i Interior (Ordre de 26 de gener de 1996 del BOE núm. 26, de 30 de gener; Ordre de 12 de febrer de 1996 del BOE núm. 40, del 15; Resolució d'11 de març de 1996, del BOE núm. 70, de 21 de març; Ordre de 26 de març de 1996 del BOE núm. 79, d'1 d'abril i Ordre de 12 d'abril de 1996 del BOE núm. 91, del 15), al Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient (Resolució de 17 de gener de 1996, del BOE núm. 27, del 31; Ordre de 22 de gener de 1996, del BOE núm. 28, d'1 de febrer; Ordre de 8 de febrer de 1996 del BOE núm. 47, del 23; Ordre de 23

de febrer de 1996 del BOE núm. 53, d'1 de març; Resolució d'11 de març de 1996 del BOE núm. 65, de 15 de març; Ordre de 18 de març de 1996 del BOE núm. 80, de 2 d'abril i Ordre de 15 d'abril de 1996 del BOE núm. 105, d'1 de maig), al Ministeri d'Afers Socials (Ordre de 12 de febrer de 1996 del BOE núm. 57, de 6 de març i Ordre de 5 de març de 1996, del BOE núm. 73, del 25), al Ministeri de Sanitat i Consum (Ordre de 26 de febrer de 1996 del BOE núm. 58, de 7 de març), al Ministeri d'Educació i Ciència (Resolució de 27 de març de 1996 del BOE núm. 79, de 1 d'abril) i al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació (Ordre de 27 de març de 1996 del BOE núm. 102, de 27 d'abril) no en diuen res.

Hem esmentat ja algunes convocatòries posteriors al nou Govern sorgit de les eleccions. També altres ministeris com els d'Interior, d'Educació i Cultura, d'Indústria i Energia i Treball i Afers Socials han tret convocatòries després de les eleccions (Ordre d'11 de juny de 1996 del BOE núm. 145, del 15; Resolució d'11 de juny de 1996 del BOE núm. 145, del 15; Ordre d'11 de juny de 1996 del BOE núm. 145, del 15 i Resolució de 18 de juny de 1996 del BOE núm. 155, del 27). És cert que encara són poques per treure'n conclusions, però cal dir que cap d'elles no valora com a mèrit cap llengua espanyola diferent del castellà.

Curiosament les resolucions de la Secretaria General de l'Institut Nacional de la Salut del Ministeri de Sanitat i Consum, per les quals es convoquen concursos-oposició per a l'accés a les seves places, només tenen en compte les llengües oficials diferents del castellà dels territoris de destinació en els termes següents: «Base 6a. B.2: El Tribunal només podrà valorar o sol·licitar aclariment sobre els mèrits al·legats en temps i forma pels concursants, i podrà així mateix sol·licitar còpia traduïda per Traductor-Jurat respecte dels mèrits acreditatius mitjançant documents redactats en un idioma distint als oficials d'Espanya.» Aquesta previsió apareix en nou resolucions de 24 de gener de 1996 (BOE núm. 46, del 22) per a auxiliars d'infermeria, fisioterapeutes, ATS/DUE, tècnics especialistes en radioteràpia, tècnics especialistes de laboratori, llevadores, tècnics especialistes en medicina nuclear, tècnics especialistes en anatomia patològica i tècnics especialistes en radiodiagnòstic.

Una altra curiositat apareix en la Resolució de 13 de juny de 1996 (BOE núm. 155, del 27) de l'Agència Estatal d'Administració Tributària del Ministeri d'Economia i Hisenda, per la qual es convoca concurs general per a la provisió de llocs de treball. És cert que en les sis places dels Països Catalans es valora el coneixement del català, però la base 4a diu el següent:

«[...]

»Per a poder obtenir un lloc de treball en el present concurs ha de ser

necessari que els sol·licitants assoleixin la puntuació mínima de nou punts en la valoració de mèrits específics, sense que a aquests efectes es computi la valoració del coneixement de la llengua oficial pròpia de cada Comunitat Autònoma.

»1. [...]

El coneixement de la llengua oficial pròpia de cada Comunitat Autònoma, quan figure com a mèrit, ha de ser valorat fins a un màxim de tres punts. L'acreditació del coneixement de la llengua s'ha d'efectuar mitjançant fotocòpia del títol, diploma o certificació expedit per centre públic competent o per institució privada oficialment homologada, expressiu del grau de coneixement.»

Administració de Justícia

De resultes de la Sentència del Tribunal Suprem de 7 de novembre de 1995, per la qual es declaren nuls determinats preceptes del Reglament orgànic del cos de secretaris judicials (RLD núm. 12, p. 228), s'ha eliminat dels concursos de trasllat el d'altra banda poc efectiu mèrit de sis anys d'antiguitat pel coneixement de la llengua pròpia de destinació. Esmentem, per totes, la primera convocatòria on s'infringeix l'article 471 de la Llei orgànica del Poder Judicial (RLD núm 6, p. 203 i 204, i núm. 23 p. 237 a 239): Resolució de 20 de desembre de 1995 (BOE núm. 8, de 9 de gener de 1996) de la Secretaria d'Estat de Justícia del Ministeri de Justícia i Interior, per la qual s'anuncia concurs de trasllat per a la provisió de places vacants de la categoria segona del cos de secretaris judicials. Semblantment s'esdevé en el cas del Ministeri Fiscal, com es pot observar, per exemple, en l'Ordre de 10 de gener de 1996 (BOE núm. 11, del 12) del Ministeri de Justícia i Interior, per la qual es convoca concurs per a la provisió de destinacions en el Ministeri Fiscal.

Per completar les citacions lingüístiques de l'Acord de 7 de juny de 1995 (correcció d'errades al BOE núm. 44, de 20 de febrer de 1996), del Consell General del Poder Judicial, que vam recollir en la *Crònica* del número anterior (ordena la publicació dels reglaments de la carrera judicial, de l'Escola Judicial, dels jutges de pau, dels òrgans de govern de tribunals i dels aspectes accessoris de les actuacions judicials, com també la relació de fitxers de caràcter personal existents en el Consell General del Poder Judicial), cal citar les disposicions següents del Reglament de la carrera judicial:

Títol V. Dels Magistrats suplents i Judges substituïts.

Article 131, apartat 2.

Un cop confeccionades les relacions corresponents <de places de magistrat suplent i jutge substituït> s'han de remetre amb anterioritat a l'1 de febrer de cada any, al Consell General del Poder Judicial, per a la seva convocatòria en el *Butlletí Oficial de l'Estat*. Aquesta convocatòria s'ha de realitzar amb subjecció a les bases següents:

4a. Les sol·licituds i documents que les acompanyin han de contenir, inexcusablement, les dades següents:

e) Relació de mèrits <encara que no parli del coneixement de la llengua pròpia, de l'article 341.2 de la Llei orgànica del Poder Judicial, transcrit a la RLD núm 6, p. 203 i 204, i dels altres que en regulen la valoració en la resta de supòsits de provisió de places, es desprèn que aquell coneixement s'ha de tenir en compte> i, si s'escau, grau d'especialització en les disciplines jurídiques pròpies d'un o diversos ordres jurisdiccionals.

Títol VI. Dels Judges en règim de provisió temporal.

Article 152.

1. Les instàncies i documents que les acompanyin han de contenir les dades següents:

c) Relació de mèrits que, a efectes de les preferències establertes en l'article 431.2 de la Llei Orgànica del Poder Judicial <RLD núm. 23, p. 238> al·legui el concursant.

Article 153.

1. La selecció i el nomenament dels Judges de provisió temporal s'ha d'efectuar per les Sales de Govern dels Tribunals Superiors de Justícia, amb aplicació motivada de les preferències previstes en l'apartat 2 de l'article 431 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

2. Les Sales de Govern han de valorar d'un a deu els mèrits previstos en l'esmentat precepte legal, de tal forma que cap d'ells, per si sol, no pugui superar la valoració conjunta dels altres dos.

No podem mostrar-nos satisfets per la rebaixa i la complexa valoració del mèrit per coneixement de les llengües oficials que fa el Reial decret 249/1996, de 16 de febrer (BOE núm. 53, d'1 de març) del Ministeri de Justícia i Interior, pel qual s'aprova el Reglament orgànic dels cossos d'oficials, auxiliars i agents al servei de l'administració de justícia. La regulació anterior era prevista en el Reial decret 2003/1986, de 19 de setembre, que vam referenciar en la RLD núm 9, p. 170. Els articles del vigent reglament que fan referència a la llengua són els següents:

Títol I. Dels Oficials de l'Administració de Justícia.

Article 5. *Promoció interna en torn restringit.*

2. Els mèrits al·legats s'han de valorar d'acord amb el barem següent:

2.1. Historial acadèmic:

e) Coneixement d'idiomes estrangers documentat mitjançant estudis d'especialització, realitzats en centres o Institucions nacionals, autonòmics o internacionals reconeguts oficialment, o coneixement de llengües oficials pròpies de les Comunitats Autònomes, acreditat d'acord amb els certificats recollits en la disposició addicional segona d'aquest Reglament: un punt i mig per cadascun, amb un màxim de tres.

4. En les convocatòries territorialitzades en aquelles Comunitats Autònomes que tinguin llengua oficial pròpia i que hagin rebut els traspessos de mitjans personals pel funcionament de l'Administració de Justícia, el seu coneixement s'ha de valorar fins a sis punts, depenent del nivell, en els termes establerts en la disposició addicional segona d'aquest Reglament.

Títol II. Dels Auxiliars de l'Administració de Justícia.

Article 11. *Promoció interna en concurs restringit.*

2. Els mèrits al·legats s'han de valorar d'acord amb el següent barem:

2.1. Historial acadèmic:

e) Coneixement d'idiomes estrangers documentat mitjançant estudis d'especialització, realitzats en Centres o Institucions nacionals, autonòmics o internacionals reconeguts oficialment, o coneixement de llengües oficials pròpies de les Comunitats Autònomes, acreditat d'acord amb els certificats recollits en la disposició addicional segona d'aquest Reglament: un punt per cadascun, amb un màxim de dos.

4. En les convocatòries territorialitzades en aquelles Comunitats Autònomes que tinguin llengua oficial pròpia, el seu coneixement s'ha de valorar fins a sis punts, depenent del nivell, en els termes establerts en la disposició addicional segona d'aquest Reglament.

Títol IV. Disposicions comunes.

Capítol I. Adquisició i pèrdua de la qualitat d'Oficial, Auxiliar i Agent.

Article 20: *Principis de selecció aplicables en l'àmbit de les Comunitats Autònomes que hagin rebut els traspessos de mitjans personals per al funcionament de l'Administració de Justícia.*

4. El coneixement de les llengües oficials de les Comunitats Autònomes ha de ser conforme als següents criteris:

a) En el torn lliure, s'ha de poder establir la realització d'una prova optativa de coneixement de la

llengua, que en cap cas no ha de tenir caràcter eliminatori. Han de quedar eximits de la realització de l'esmentada prova aquells aspirants que acreditin el coneixement de la llengua d'acord amb els nivells de coneixement establerts en la disposició addicional segona del present Reglament. En ambdós casos, les bases de la convocatòria han d'establir la corresponent puntuació, que només s'ha de tenir en compte per a l'adjudicació de destinació dintre de la Comunitat Autònoma corresponent.

b) En el torn de promoció interna en concurs restringit, el coneixement de la llengua ha de ser valorat com a mèrit d'acord amb el barem establert en els articles 5.4, de 11.4 i disposició addicional segona d'aquest Reglament, i només ha de ser aplicable en l'àmbit de la Comunitat Autònoma.

Capítol III. De les plantilles i provisió de vacants.

Article 54. *Provisió de vacants.*

8. Les destinacions i els llocs de treball s'han d'adjudicar als sol·licitants de major antiguitat de serveis efectius en el Cos de què es tracti, de manera que es donarà un punt per any complet de serveis i es computaran proporcionalment per períodes inferiors, prenent com a data d'inici la de publicació del nomenament en el *Butlletí Oficial de l'Estat*. En cas de no sol·licitar-se lloc de treball concret, s'ha d'adjudicar el

no sol·licitat pels altres concursants de major antiguitat. Les places que resultin desertes s'han de cobrir amb els qui ingressin en el Cos segons l'ordre establert en les proves de selecció o provisionalment pels reingressats al servei actiu en la forma previnguda en aquest Reglament (article 494.2 LOP).

9. No obstant el que és disposat en l'apartat anterior, en els cursos per a la provisió de places en el territori d'aquelles Comunitats Autònomes que tinguin una llengua oficial pròpia, el coneixement oral i escrit d'aquesta degudament acreditat mitjançant certificació oficial, ha de comportar el reconeixement, a aquests sols efectes, de fins a sis punts, depenent del nivell de coneixement de la llengua en els termes establerts en la disposició addicional segona d'aquest Reglament.

Capítol VI. Règim disciplinari.

Article 84. *Faltes molt greus.*

Es consideren faltes molt greus:

f) Tota actuació que suposi discriminació per raó de raça, sexe, religió, llengua, opinió, lloc de naixement o veïnatge, o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

Disposició addicional segona.
Acreditació del coneixement de les llengües oficials de les Comunitats Autònomes.

L'acreditació del coneixement oral i escrit de les llengües oficials

de les Comunitats Autònomes, a efectes de l'ingrés en els Cossos d'Oficials i Auxiliars de l'Administració de Justícia mitjançant promoció interna, com també dels concursos de trasllat per a la provisió de llocs, s'ha d'efectuar tenint en compte els criteris següents:

1. D'acord amb l'establert en el Decret 224/1989, de 17 d'octubre, pel qual es regula la planificació de la normalització de l'ús de l'èuscar en les Administracions Públiques de la Comunitat Autònoma del País Basc (*Butlletí Oficial del País Basc* del 27), i altres disposicions de desplegament derivades dels plans de normalització de l'èuscar que puguin, dictar-se en l'àmbit de l'esmentada Comunitat Autònoma, s'han de tenir en compte els criteris següents:

1r. Perfil lingüístic 2: dos punts.

2n. Perfil lingüístic 3: quatre punts.

3r. Perfil lingüístic 4: sis punts.

2. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma de Catalunya:

L'acreditació de coneixements de llengua catalana s'ha d'efectuar en base als certificats expedits per la Junta Permanent de Català, als certificats o diplomes que hi estan equiparats, o en base als certificats o diplomes que es reconeixen com a eximents de les proves de llengua catalana per a l'accés a la funció pública, de conformitat amb l'Acord de la Comissió per a la normalitza-

ció lingüística de 19 de juny de 1991 <RLD núm. 17, p. 295 i ss.>, i segons els criteris següents:

1r. Certificat de nivell B: dos punts.

2n. Certificat de nivell C: quatre punts.

3r. Certificat de nivell D: sis punts.

3. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma de Galícia:

1r. Curs d'Iniciació i perfeccionament: dos punts.

2n. Curs Mitjà de llenguatge jurídic gallec: quatre punts.

3r. Curs Superior de llenguatge jurídic gallec: sis punts.

4. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma Valenciana:

1r. Certificat de grau elemental oral i escrit del valencià: dos punts.

2n. Certificat de grau mitjà oral i escrit del valencià: quatre punts.

3r. Certificat de grau superior oral i escrit del valencià: sis punts.

5. En la zona bascòfona i mixta que determina l'article 5 de la Llei Foral 18/1986, de 15 de desembre, de la Comunitat Foral de Navarra, s'han d'aplicar els mateixos criteris que els establerts en l'apartat primer.

6. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

1r. Certificat de nivell B: dos punts.

2n. Certificat de nivell C: quatre punts.

3r. Certificat de nivell D: sis punts.

7. En les Comunitats Autònomes com les del País Basc i la Comunitat Foral de Navarra, en les quals no hi ha establert certificat oficial corresponent al perfil 2, s'ha de superar un examen d'acreditació que a aquests efectes convoquin els òrgans competents en l'esmentada matèria, fet que els atorgaria el certificat corresponent.

Com a novetat, trobem, per primera vegada en el reglament d'aquest personal, una regulació semblant a la de l'anterior en el Reial decret 296/1996, de 23 de febrer (BOE núm. 53, d'1 de març, correcció d'errades al BOE núm. 88, d'11 d'abril) del Ministeri de Justícia i Interior, pel qual s'aprova el Reglament orgànic dels metges forenses. Els textos són els següents:

Capítol II. Adquisició i pèrdua de la condició de metge forense.

Article 4. *Forma d'ingrés.*

7. En relació al coneixement de les llengües oficials de les Comunitats Autònomes, s'ha de poder establir la realització d'una prova optativa de coneixement, que en cap cas no ha de tenir caràcter eliminatori. Han de quedar exempts de la realització de l'esmentada prova aquells aspirants que acreditin el coneixement de la llengua d'acord amb els nivells establerts en la disposició addicional segona del present Reglament. En ambdós casos, les bases de la convocatòria han d'establir la corresponent puntuació, que només s'ha de tenir en compte per a

8. En les convocatòries de processos selectius o de provisió de llocs en les quals es valorin les llengües oficials de les Comunitats Autònomes conforme al que es disposa en la present disposició addicional, s'ha de recollir la necessitat de certificació per part de les Comunitats Autònomes de l'homologació i del nivell al qual corresponguin els títols aportats.»

l'adjudicació de destinació dintre de la Comunitat Autònoma corresponent.

Capítol IV. Provisió de llocs de treball i substitucions.

Article 20. Provisió de llocs per concurs.

7. En els concursos per a la provisió de places en el territori d'aquelles Comunitats Autònomes que tinguin una llengua oficial pròpia, el coneixement oral i escrit d'aquesta degudament acreditat per mitjà de certificació oficial, ha de suposar el reconeixement, només a aquests efectes, de fins a sis punts segons el nivell de coneixement de la llengua, en els termes establerts en la dispo-

sió addicional segona d'aquest Reglament.

Article 23. *Llengües oficials de les Comunitats Autònomes.*

En tots els concursos per a la provisió de llocs de treball vacants radicats en Comunitats Autònomes que tinguin llengua oficial pròpia, el seu coneixement oral i escrit ha de ser valorat d'acord amb l'establert en la disposició addicional segona d'aquest Reglament.

Capítol VIII. Règim disciplinari.

Article 77. *Faltes molt greus.*

S'han de considerar faltes molt greus:

b) Tota actuació que comporti discriminació per raó de sexe, raça, religió, llengua, opinió, lloc de naixement o veïnatge o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

Disposició addicional segona. *Acreditació del coneixement de les llengües oficials de les Comunitats Autònomes.*

L'acreditació del coneixement oral i escrit de les llengües oficials de les Comunitats Autònomes, a efectes de l'ingrés en el Cos de Metges Forenses, com també dels concursos de trasllat per a la provisió de llocs, s'ha d'efectuar tenint en compte els criteris següents:

1. D'acord amb l'establert en el Decret 224/1989, de 17 d'octubre, pel qual es regula la planificació de

la normalització de l'ús de l'èuscar en les Administracions Públiques de la Comunitat Autònoma del País Basc (*Butlletí Oficial del País Basc* del 27 <RLD núm. 14, p. 386 i 387 i RLD núm. 17, p. 334>), i altres disposicions de desenvolupament derivades dels plans de normalització de l'èuscar que puguin dictar-se en l'àmbit de l'esmentada Comunitat Autònoma, s'han de tenir en compte els criteris següents:

- 1r. Perfil lingüístic 2: dos punts.
- 2n. Perfil lingüístic 3: quatre punts.
- 3r. Perfil lingüístic 4: sis punts.

2 En l'àmbit de la Comunitat Autònoma de Catalunya:

L'acreditació de coneixements de llengua catalana s'ha d'efectuar en base als certificats expedits per la Junta Permanent de Català, als certificats o diplomes que hi estan equiparats, o en base als certificats o diplomes que es reconeixen com a eximents de les proves de llengua catalana per a l'accés a la funció pública, de conformitat amb l'Acord de la Comissió per a la normalització lingüística de 19 de juny de 1991 <RLD núm. 17, p. 295 a 297>, i segons els criteris següents:

- 1r. Certificat de nivell B: dos punts.
- 2n. Certificat de nivell C: quatre punts.
- 3r. Certificat de nivell D: sis punts.
3. En l'àmbit de la Comunitat

Autònoma de Galícia:

1r. Curs d'Iniciació i perfeccionament: dos punts.

2n. Curs Mitjà de llenguatge jurídic gallec: quatre punts.

3r. Curs Superior de llenguatge jurídic gallec: sis punts.

4. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma Valenciana:

1r. Certificat de grau elemental oral i escrit del valencià: dos punts.

2n. Certificat de grau mitjà oral i escrit del valencià: quatre punts.

3r. Certificat de grau superior oral i escrit del valencià: sis punts.

5. En la zona bascòfona i mixta que determina l'article 5 de la Llei Foral 18/1986, de 15 de desembre, de la Comunitat Foral de Navarra, s'han d'aplicar els mateixos criteris que els establerts en l'apartat primer.

6. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

1r. Certificat de nivell B: dos punts.

2n. Certificat de nivell C: quatre

punts.

3r. Certificat de nivell D: sis punts.

7. En les Comunitats Autònomes com les del País Basc i la Comunitat Foral de Navarra, en les quals no hi ha establert certificat oficial corresponent al perfil 2, s'ha de superar un examen d'acreditació que a aquests efectes convoquin els òrgans competents en l'esmentada matèria, fet que els atorgaria el certificat corresponent.

8. En les convocatòries de processos selectius o de provisió de llocs en les quals es valorin les llengües oficials de les Comunitats Autònomes conforme al que es disposa en la present disposició addicional, s'ha de recollir la necessitat de certificació per part de les Comunitats Autònomes de l'homologació i del nivell al qual corresponguin els títols aportats.

A més, escau d'esmentar les disposicions següents:

Resolució de 17 de novembre de 1995 (BOE núm. 5, de 5 de gener de 1996). Conveni de col·laboració amb el Ministeri de Justícia i Interior sobre formació i perfeccionament de funcionaris al servei de l'Administració de justícia. «Annex I./Programa de formació 1995./B) Formació permanent: La formació permanent per l'any 1995 s'ha estructurat en quatre blocs:/B3. Cursos sobre llenguatge jurídic català i estudi de documents: / L'objectiu d'aquests cursos ha de ser el d'oferir criteris per a l'elaboració de formularis, redacció de documents en català, etcètera. / Aquests cursos s'han de realitzar en col·laboració amb la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia./Els cursos han de tenir una durada de 15 hores i s'han

d'organitzar en cinc torns a Barcelona, dos a Tarragona, Girona i Lleida./B4. Formació descentralitzada:/S'ha d'organitzar un curs a cada província sobre tècniques de comunicació i organització de l'Oficina Judicial (vegeu apartat B2). A més dels dos cursos sobre llenguatge jurídic català (vegeu apartat B3).»

Ordre de 25 d'abril de 1996 (BOE núm. 118, de 15 de maig) del Ministeri de Justícia i Interior. Aprova les normes reguladores i el programa per a la implantació del registre central del personal al servei de l'Administració de justícia:

«Article 5. Dades anotables.

1. Les Gerències Territorials de Justícia o els òrgans competents de les Comunitats Autònomes han d'introduir preceptivament en el Sistema d'Informació de Personal i remetre al Registre Central de Personal de l'Administració de Justícia, respecte del personal [...] els actes, resolucions i documents següents:

1.1. Referents a personal funcionari: i) Títols, diplomes i idiomes.

1.2. Referent a personal laboral no transferit: k) Títols, diplomes i idiomes.

Administració local

En el present apartat de la *Crònica* del número anterior dèiem que la Resolució de 30 de novembre de 1995 (BOE núm. 301, de 18 de desembre) de l'Institut Nacional d'Administració Pública del Ministeri per a les Administracions Públiques, per la qual s'aproven les bases generals i els programes a què s'hauran d'ajustar les convocatòries de proves selectives per a l'accés a les subescales de funcionaris d'Administració local amb habilitació estatal, no fa cap referència lingüística. En realitat manté la referència que havíem detectat en la Resolució que substitueix de 2 de juny de 1993 (RLD núm. 20, p. 32 i 33), i que és l'al·lusió que segueix: Annex II. Programes de matèries de les tres subescales. Annex B) Subescala d'intervenció (tresoreria). [...] 3. Programa de matèries del tercer exercici. 3.4 Administració local. Tema 14 «Especialitats locals de l'acte administratiu. L'ús del castellà i altres llengües oficials. [...]».

En aquesta Resolució de 1995 no apareix, en canvi, una altra referència lingüística semblant que havíem comentat en la de 1993, i que recordem que és la següent: Annex A) Subescala de secretaria (categoria d'entrada) [...] 2. Programa de matèries per al tercer exercici. 2.2 Administració local.

Primera part. Tema 24 «Especialitats de publicació i notificació dels actes i acords a l'Administració local. Peculiaritats del procediment local; en especial, l'ús del castellà i altres llengües oficials. [...]».

Les disposicions relatives a aquest període són les següents:

Resolució de 21 de desembre de 1995 (BOE núm. 5, de 5 de gener de 1996) de l'Institut Nacional d'Administració Pública del Ministeri per a les Administracions Públiques. Proves selectives per a l'accés a la subescala d'intervenció-tresoreria, categoria d'entrada, de l'escala de funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional. Manté el mateix sistema de mèrits lingüístics, i fins i tot la curiosa distinció entre llengua i idioma, que hem comentat en cròniques anteriors:

«Bases de la convocatòria:

»2. Procés selectiu. 2.1.1: Accés lliure. Proves selectives: Oposició.

»Quart exercici voluntari i de mèrit: Els aspirants que hagin superat la fase d'oposició en haver aprovat els tres exercicis eliminatoris han de poder sotmetre's a una prova per acreditar el coneixement d'altres llengües espanyoles, diferents del castellà, que tinguin caràcter oficial en alguna Comunitat Autònoma. Aquells que ho desitgin també han de poder sol·licitar examinar-se d'idiomes estrangers.

»2.1.2. Promoció interna. Proves selectives: Concurs-oposició.

Tercer exercici voluntari i de mèrit:

»Els aspirants que hagin superat la fase d'oposició pel fet d'haver aprovat els dos exercicis eliminatoris han de poder sotmetre's a una prova per acreditar el coneixement d'altres llengües espanyoles, diferents del castellà, que tinguin caràcter oficial en alguna Comunitat Autònoma. Aquells que ho desitgin també han de poder sol·licitar examinar-se d'idiomes estrangers.

»8. Valoració de mèrits i qualificació dels exercicis.

»8.1. Sistema d'accés lliure.

»b) Exercici voluntari. S'ha de qualificar de 0 a 1 punt per cadascun dels idiomes i/o llengües, amb un màxim de 3 punts. [...].

»8.2. Sistema de promoció interna:

»8.2.1. Puntuació de fase de concurs. [...].

»b) Exercici voluntari. S'ha de qualificar de 0 a 1 punt per cadascun dels idiomes i/o llengües, amb un màxim de 3 punts. [...]»

Resolució de 19 d'abril de 1996 (BOE núm. 113, de 9 de maig) de la Direcció General de la Funció Pública del Ministeri per a les Administracions

Públiques. Es dona publicitat a les bases de concurs ordinari i convocatòries específiques per a la provisió de llocs de treball reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional:

«Base 3a: Documentació i termini per participar-hi.

»1. En el termini de quinze dies naturals a partir de la publicació conjunta d'aquest concurs en el *Butlletí Oficial de l'Estat*, els funcionaris amb habilitació de caràcter nacional que hi desitgin prendre part han de dirigir a la Corporació Local de la qual concursin el lloc, la documentació següent:

»Documentació acreditadora, si s'escau, del coneixement de la llengua i els mèrits de determinació autonòmica per als llocs de les Comunitats Autònomes de [...] Catalunya, [...] Comunitat Valenciana [...] d'acord amb el que estableix la base quarta de la present Resolució, com també els mèrits específics de cada lloc en els termes que s'indiquen a l'annex I.

»2. Els concursants a dos o més llocs han de presentar sol·licitud i documentació acreditadora del coneixement de la llengua i mèrits de determinació autonòmica a totes les Corporacions en les quals sol·licitin llocs.

»Base 4a: Coneixement de llengües i mèrits de determinació autonòmica.

Els llocs de treball situats a les Comunitats Autònomes que a continuació s'especifiquen inclouen barems de mèrits de determinació autonòmica i prescripcions sobre el coneixement de la llengua pròpia en els termes següents:

»B) Mèrits de determinació autonòmica en els llocs de la Comunitat Autònoma de Balears (Decret 75/1994, de 26 de maig).

»1. Mèrits. 1.1 Coneixement de la llengua catalana: [...].

»D) Coneixement de la llengua catalana i mèrits de determinació autonòmica de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

»1. Coneixement del català (Decret 14/1994, de 8 de febrer <RLD núm. 22, p. 196 i 197>). Els concursants han d'acreditar el coneixement de la llengua catalana mitjançant el certificat del nivell C de la Junta Permanent de Català o algun dels certificats o títols equivalents que s'esmenten a l'annex del Decret 14/1994.

»H) Mèrits de determinació autonòmica de la Comunitat Autònoma de València <sic> (Decret 8/1995, de 10 de gener).

»1. Mèrits. 1.3 Coneixement de valencià: De conformitat amb la Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'Ús i Ensenyament del Valencià <RLD núm. 4, p. 172 i ss.>, s'ha de valorar el coneixement del valencià com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, de la Generalitat Valenciana i de l'Administració local.»

Aquesta Resolució, doncs, ha consolidat el sistema establert en les anteriors *Cròniques*. Pel que fa a l'Annex 1 d'aquesta Resolució, on consten les bases i mèrits específics dels llocs de treball, als efectes d'aquestes *Cròniques* cal constatar que els de les Illes Balears han experimentat una millora respecte a les immediatament anteriors convocades el 5 de juny de 1995 (RLD núm. 24, p. 286 i 287), ja que mentre que en aquestes totes les places valoraven el coneixement del català només com a mèrit, en la convocatòria de 19 d'abril de 1996 diverses entitats locals exigeixen, a més, el coneixement del català com a requisit, encara que no s'arriba al percentatge que es pot trobar en la convocatòria de 26 de febrer de 1994, rectificada el 23 de març (RLD núm. 22, p. 217 i 218).

Ensenyament i universitats

Des d'aquestes *Cròniques* hem anat denunciant l'especial insensibilitat del Ministeri responsable de la formació dels ciutadans, en relació al pluralisme lingüístic de l'Estat. Remarquem novament aquest fet per un detall sorprenent aparegut en l'Ordre de 28 de febrer de 1996 (BOE núm. 58, de 7 de març) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es convoquen procediments per a ingrés i accessos al cos de professors d'ensenyament secundari i procediment per a l'adquisició de noves especialitats pels funcionaris de l'esmentat cos. El fet és que en l'Annex I, nota tercera, de la convocatòria, s'hi invoca l'article 36.2 de la Llei 30/1992 (RLD núm. 19, p. 221) per demanar que s'aportin traduïts en castellà els documents redactats en «llengua oficial d'una Comunitat Autònoma». Si alguna finalitat tenen els articles 35.d i 36 de la Llei cridada és la de tancar definitivament les pràctiques dictatorials d'impedir al ciutadà el lliure ús de les llengües diferents del castellà davant l'Administració de l'Estat. El ministeri d'Educació, en canvi, ens ensenya, sense enrojolar-se, com una norma destinada a deixar de castigar les llengües diferents del castellà pot ser utilitzada tranquil·lament per refermar, ara ja amb lleis democràtiques, aquelles pràctiques inconstitucionals. Si a sobre hi afegim el contrast entre la ineludible exigència del castellà i la flexible consideració del català en les places de les Illes Balears, el trencament entre aquesta norma i el concepte de justícia que l'hauria d'inspirar constitueix una lamentable lliçó del departament encarregat de l'Educació i la Ciència.

A banda dels despropòsits exposats, la norma referida conté les referències lingüístiques següents:

Títol I. Procediments d'ingrés i accés.

Base 3. Sol·licituds.

3.6 Els aspirants que no posseïxin la nacionalitat espanyola han de consignar necessàriament [...] <si> de conformitat amb el que disposa l'apartat 7.2.1 de l'Ordre present es troben «exempts» o «no exempts» de la realització de la prova prèvia d'acreditació del coneixement de l'idioma castellà a què es refereix l'apartat esmentat.

3.7 [...] Els qui, pel fet d'haver-ho sol·licitat en aquell annex X, siguin integrats en la llista d'aspirants a interinitats de la província de Balears hauran d'acreditar davant la Direcció Provincial del Departament, per a ser nomenats funcionaris interins, el coneixement de la llengua pròpia de la Comunitat. [...]

3.9 D) Els aspirants que no posseeixin la nacionalitat espanyola i de conformitat amb el que disposa l'apartat 7.2.1 de l'Ordre present estiguin exempts de la realització de la prova prèvia d'acreditació del coneixement del castellà, han d'aportar a tal efecte el Diploma Superior d'Espanyol com a Llengua Estrangera o el Certificat d'Aptitud en Espanyol per a estrangers, expedit per les Escoles Oficials d'Idiomes.

En el cas que no aportin la documentació a què al·ludeix el paràgraf anterior, han de realitzar la prova a què es refereix l'apartat 7.2 d'aquesta convocatòria.

Base 5. Òrgans de selecció.

5.1 La selecció dels participants en els diferents procediments selectius als quals es refereix aquesta convocatòria ha de ser realitzada per les Comissions de Selecció i els Tribunals nomenats a l'efecte, sense perjudici del que preveu l'apartat 7.2 de l'Ordre present respecte als Tribunals que han de valorar la prova prèvia de coneixement del castellà.

Base 6. Començament i desenvolupament de les proves.

6.1 Començament.

Aquestes proves selectives han de començar a partir del 24 de juny del present any, sense perjudici del que disposa en l'apartat 7.2.1 d'aquesta Ordre en relació amb la prova prèvia d'acreditació del coneixement del castellà. [...]

6.3 Les proves corresponents a les especialitats d'idiomes moderns s'han de desenvolupar en l'idioma corresponent.

Base 7. Sistema de selecció.

7.2 Prova d'acreditació del coneixement del castellà pels aspirants que no posseeixin nacionalitat espanyola.

7.2.1 De conformitat amb el que preveu l'article 26 del Reial Decret 850/1993, de 4 de juny <RLD núm. 20, p. 185 i 186>, amb caràcter previ a la realització de les proves a què es refereixen els apartats 6.1 i 7.3 de l'Ordre present, els aspirants que no posseeixin la naciona-

litat espanyola han d'acreditar el coneixement del castellà mitjançant la realització d'una prova, en la qual s'ha de comprovar que posseeixen un nivell adequat de comprensió i expressió oral i escrita en aquesta llengua.

Estan exempts de la realització de la prova a què es refereix l'apartat anterior els qui estiguin en possessió del Diploma Superior d'Espanyol com a Llengua Estrangera establert pel Reial Decret 826/1988, de 20 de juliol <ref. RLD núm. 13, p. 232>, modificat i completat pel Reial Decret 1/1992, de 10 de gener <ref. RLD núm. 18, p. 279>, o en possessió del Certificat d'Aptitud en Espanyol per a Estrangers expedit per les Escoles Oficials d'Idiomes.

7.2.2 El contingut de la prova d'acreditació del coneixement del castellà ha de ser determinat pels Tribunals en la convocatòria als aspirants, prenent com a referència el que disposa el Reial Decret 826/1988, de 20 de juliol, pel qual s'estableixen diplomes acreditatius del coneixement de l'espanyol com a llengua estrangera.

7.2.4 Valoració: Els Tribunals han de qualificar aquesta prova d'«apta» o «no apta», i és necessari obtenir la valoració d'apte per a poder realitzar les proves restants.

Base 8. Superació del procediment selectiu.

8.3 Actuació de les Comissions

i publicació de les llistes d'aspirants seleccionats.

8.3.9 Els qui superin les proves selectives a les Illes Balears han d'acreditar el coneixement de la llengua catalana, d'acord amb l'establert en l'apartat 2 de l'Ordre de 27 de novembre de 1989, de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern balear (*Diari <sic> Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears* de 28 de desembre) <per cert, aquesta Ordre va ser derogada per la de 5 d'octubre de 1995, publicada al *BOCIB* núm. 130, del 17>.

Els qui no posseeixin algunes de les titulacions a què es refereix l'Ordre esmentada, han de participar en els cursos de llengua catalana que a tal efecte convoquin el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern balear.

La possessió de la corresponent titulació o la superació del curs a què es refereix l'apartat anterior serà requisit exigible per a poder obtenir la primera destinació definitiva en centres situats en la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Base 9. Actuacions a realitzar pels aspirants que han superat els procediments selectius.

9.2 Presentació de documents pels aspirants que han superat els procediments selectius.

9.2.2 Documentació general

que han de presentar els aspirants seleccionats:

Així mateix, en el termini de vint dies naturals, comptadors des de la data que s'assenyala a l'apartat anterior, aquests aspirants han de presentar davant la Direcció Provincial anteriorment esmentada els següents documents:

F) Els qui superin les proves selectives a les Illes Balears han d'acreditar el coneixement de la llengua catalana, d'acord amb l'establert a l'apartat 2 de l'Ordre de 27 de novembre de 1989, de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern balear (*Diari Ofi-*

cial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears de 28 de desembre).

Els qui no posseïxin cap de les titulacions a què es refereix l'Ordre esmentada han de participar en els cursos de llengua catalana que a tal efecte convoquin el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern balear.

La possessió de la corresponent titulació o la superació del curs a què es refereix l'apartat anterior ha de ser requisit exigible per a poder obtenir la primera destinació definitiva en centres situats en la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

L'annex v, B) (Característiques de les matèries de la prova escrita), preveu, entre altres llengües, la prova de «Llengua Catalana i Literatura (Illes Balears)». L'annex xiii (Titulacions dels professors d'ensenyament secundari de formació professional específica) també es refereix a la mateixa especialitat.

Esmentem, a més, les disposicions següents:

Ordre de 30 de gener de 1996 (BOE núm. 33, de 7 de febrer), del Ministeri d'Educació i Ciència, modificadora de l'Ordre de 28 de febrer de 1994 (RLD núm. 22, p. 219), per la qual s'estableix el procediment per a la provisió de vacants a l'estranger. «1r: S'afegeix un apartat e) a la base segona de l'Ordre de 28 de febrer de 1994: "e) <és un requisit dels aspirants> Conèixer l'idioma o un dels idiomes que per a cada lloc assenyali la convocatòria, en el nivell que en cada cas s'estableixi". / 2n. Es dona una nova redacció a l'apartat B), fase específica, de la base tercera de l'Ordre de 28 de febrer de 1994: "B) Fase específica. / En aquesta fase es tindran en compte els mèrits específics adequats a les característiques del lloc. Entre aquests es valorarà: / 1: [...] Aquesta anàlisi <que han de fer els aspirants sobre alguns aspectes de l'acció educativa> ha de ser redactada en llengua espanyola i, sempre que sigui el cas, en l'idioma o idiomes dels quals s'adueixi el coneixement". / 3r. Es dona una nova redacció a la base quarta: "b: Així

mateix, i per a aquells llocs per als quals es consideri necessari el coneixement d'una llengua diferent del castellà, les convocatòries han d'establir el procediment per demostrar, mitjançant proves específiques, uns nivells de coneixement de la llengua establerts en funció dels requeriments dels diferents programes convocats dels quals s'ofereixin vacants./ Aquells funcionaris dels cossos de professors d'Escoles Oficials d'Idiomes i d'Ensenyament Secundari que siguin titulars de l'especialitat corresponent a l'idioma del qual es requereixi coneixement per ocupar la vacant, han de quedar exempts de la realització de la prova, i es considera que assolixen el mínim establert per a cada lloc. De la mateixa manera, les convocatòries han de poder establir que es concedeixi el tractament previst en el paràgraf anterior als qui estiguin en possessió de les titulacions acadèmiques o certificacions que s'hi estableixin en cada cas".»

Resolució de 16 de febrer de 1996 (BOE núm. 50, del 27) del Ministeri d'Educació i Ciència. Es convoca concurs públic de mèrits per a la provisió de places vacants de funcionaris docents a l'exterior. Com és habitual en aquest tipus de normes, es refereixen al castellà com a «Espanyol» i «llengua espanyola». D'altra banda esmentem que per ocupar les places d'Andorra s'exigeix el coneixement del català.

Resolució d'11 de març de 1996 (BOE núm. 77, del 29) de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional (AECI) del Ministeri d'Afers Exteriors, per la qual s'aprova la convocatòria d'ajudes per a lectors d'espanyol a universitats estrangeres de l'àmbit de l'Institut de Cooperació amb el Món Àrab Mediterrani i Països en Desenvolupament (ICMAMPD), curs acadèmic 1996-1997. L'annex pel qual s'aprova la convocatòria esmentada demana entre els requisits dels beneficiaris l'acreditació documentada de coneixements d'anglès i, entre la documentació requerida, també un currículum «en espanyol i en anglès». En l'avaluació de les sol·licituds es valora el coneixement de l'idioma anglès, la formació per a la docència «de l'espanyol», l'experiència docent de l'«idioma espanyol» i els coneixements d'altres llengües.

Ordre de 26 de març de 1996 (BOE núm. 85, de 8 d'abril) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es convoca concurs públic de mèrits per a la provisió de places de directors de centres de professors i de recursos, en règim de comissió de serveis. Preveu cinc places per a les Illes Balears, en cap de les quals no es valora el coneixement del català. Almenys l'Ordre de 26 de març de 1996 (BOE núm. 86, de 9 d'abril) del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es convoca concurs de mèrits per a la provisió de

496 places d'assessories de formació permanent dels centres de professors i de recursos, en règim de comissió de serveis, diu, en la base 2.b, que «Els qui obtinguin destinació en l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears s'atindran al que sobre el coneixement de la llengua catalana s'estableix en la Llei 3/1986, de 19 d'abril, de Normalització Lingüística de les Illes Balears, en la seva disposició addicional 6a.» <RLD núm. 7, p. 244>.

Àmbit internacional

En aquest àmbit cal esmentar els textos següents:

Resolució de 25 de gener de 1996 (BOE núm. 45, de 21 de febrer) del Ministeri d'Afers Exteriors, sobre l'aplicació de l'article 32 del Decret 801/1972, de 24 de març, relatiu a l'ordenació de l'activitat de l'Administració de l'Estat en matèria de tractats internacionals. Apartat C.A. [...] Finlàndia. 28 d'agost de 1995. Adhesió amb la següent declaració: «Com que Finlàndia és un país bilingüe, s'ha de garantir que els nens finlandesos a les escoles primàries rebin l'ensenyament tant en finlandès com en suec.»

Ordre d'1 de març de 1996 (BOE núm. 66, del 16) del Ministeri d'Educació i Ciència. S'estableixen les normes generals a les quals s'han d'atenir les convocatòries específiques d'ajudes per al desenvolupament de projectes educatius conjunts (PEC), en el marc del Programa Sòcrates, Lingua, acció E.

Conveni europeu núm. 70, de 28 maig de 1970 (BOE núm. 78, de 30 de març de 1996) del Consell d'Europa sobre la validesa internacional de les sentències penals. Conté les referències lingüístiques següents:

«Títol II. Execució de les sentències penals europees.

»Secció 2. Sol·licituds d'execució.

»Article 19.

1. Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 del present article, no podrà exigir-se la traducció de les sol·licituds i dels documents annexos.

2. En el moment de la signatura o del dipòsit de l'instrument de ratificació, d'acceptació o d'adhesió, qualsevol Estat Contractant podrà, mitjançant declaració dirigida al Secretari general del Consell d'Europa, reservar-se la facultat d'exigir que se li adrecin les sol·licituds i documents annexos acompanyats d'una traducció a la seva pròpia llengua o a una qualsevol de les llengües oficials del Consell d'Europa o a aquella de les esmentades llengües oficials que indiqui. Els altres Estats podran aplicar la regla de reciprocitat.

3. L'article present no afectarà les disposicions relatives a la traducció de les sol·licituds i documents annexos contingudes en els acords o avençances ja en vigor o que es puguin concertar entre dos o més Estats Contractants.»

Efectivament l'Instrument de ratificació d'Espanya, de 9 d'agost de 1994, té una primera reserva que diu el següent: «En aplicació del paràgraf 2n de l'article 19, Espanya es reserva la facultat d'exigir que les peticions d'execució i els documents annexos vinguin acompanyats per una traducció en espanyol.»

Altres reserves sobre el mateix tema:

«Annex III: Estats Part.

»Islàndia:

»I. Declaracions.

»Article 19, apartat 2: Islàndia exigeix que les sol·licituds i documents annexos s'acompanyin d'una traducció a l'islandès o a l'anglès.

»Països Baixos:

Declaracions: 3. Amb respecte a l'article 19, apartat 2, del Conveni: Els documents sotmesos al Regne dels Països Baixos, quan no estiguin redactats en holandès, francès, anglès o alemany, hauran d'anar acompanyats d'una traducció a una de les quatre llengües esmentades.

»Noruega:

»Declaracions:

»Article 19, apartat 2: Noruega exigeix que les sol·licituds i documents annexos s'acompanyin d'una traducció al noruec o a l'anglès.

»Suècia:

»*Reserva continguda en l'instrument de ratificació, dipositat el 21 de juny de 1973. Orig. en francès*

»Declaracions:

»Article 19 (2): Quan la sol·licitud d'execució o els documents annexos estiguin redactats en una llengua diferent del danès, noruec o suec, hauran d'acompanyar-se d'una traducció al suec o a l'anglès.

»Turquia:

»Declaracions:

»De conformitat amb l'article 19, apartat 2, Turquia declara que es reserva la facultat d'exigir que les sol·licituds i documents annexos s'acompanyin d'una traducció al turc».

Instrument de ratificació d'11 de març de 1992 (BOE núm. 132, de 31

de maig de 1996) de l'Acord relatiu a l'aplicació entre els estats membres de les Comunitats Europees del Conveni sobre trasllat de persones condemnades, fet a Brussel·les el 25 de maig de 1987. L'apartat final que reproduïm a continuació està redactat en 10 llengües, inclosa la castellana: «Fet a Brussel·les, el vint-i-cinc de maig de mil nou-cents vuitanta-set en totes les llengües oficials de les Comunitats Europees, essent igualment autèntics tots els textos, en un sol exemplar que ha de ser dipositat en els arxius del Ministeri d'Afers Exteriors de Bèlgica.»

A continuació de l'Acord hi ha un apartat intítulat: «Estats que han ratificat amb Declaracions d'aplicació anticipada»:

«3. Conforme a l'article 17, paràgraf 3, la República Italiana demana que les sol·licituds de trasllat i els documents annexos s'acompanyin amb una traducció a l'italià o a un dels idiomes oficials del Consell d'Europa.

Dinamarca formula, a més, d'acord amb l'article 17, paràgraf 3, una Declaració segons la qual les sol·licituds de trasllat i els documents que les sostinguin han d'anar acompanyats amb una traducció en una de les llengües següents: danesa, anglesa, alemanya o francesa.

»Article 17, paràgraf 3:

»Bèlgica exigeix que les sol·licituds de trasllat i els documents que les sostinguin s'acompanyin amb una traducció en un dels idiomes oficials del Consell d'Europa o en neerlandès.»

Les referències a l'article 17.3 es refereixen al Conveni europeu sobre trasllat de persones condemnades fet a Estrasburg el 21 de març de 1983 i esmentat en la *Crònica* anterior. Els paràgrafs 1 i 2 de l'article preveuen que les informacions es facilitaran «en la llengua de la part a la qual s'adrecin o en una de les llengües oficials del Consell d'Europa», i que «sense perjudici del que disposa el paràgraf 3 no caldrà cap traducció de les peticions de trasllat o dels documents justificatius». El paràgraf 3 diu que «Qualsevol Estat podrà exigir —en el moment de la signatura o del dipòsit de l'instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, mitjançant una declaració adreçada al Secretari General del Consell d'Europa— que les peticions de trasllat i els documents justificatius vagin acompanyats amb una traducció a la seva pròpia llengua o a una de les llengües oficials del Consell d'Europa o a una de les llengües esmentades que ell indiqui. Podrà declarar en aquesta ocasió que està disposat a acceptar traduccions en qualsevol altra llengua a més de la llengua oficial o de les llengües oficials del Consell d'Europa.»

Instrument de ratificació de 28 de març de 1996 (BOE núm. 120, de 29 de maig) de la Constitució i Conveni de la Unió Internacional de Telecomunicacions. Disposicions que parlen de temes lingüístics:

De la Constitució:

«Capítol V. Altres disposicions sobre el funcionament de la Unió.

»Article 29. Idiomes.

»171.1. (1) Els idiomes oficials i de treball de la Unió són: l'àrab, el xinès, l'espanyol, el francès, l'anglès i el rus.

»172. (2) Aquests idiomes s'han d'utilitzar de conformitat amb les decisions pertinents de la Conferència de Plenipotenciàries per a la redacció i publicació dels documents i textos de la Unió, en versions equivalents en la seva forma i contingut, i per a la interpretació recíproca durant les conferències i reunions de la Unió.

»173. (3) En cas de divergència o controvèrsia, el text francès ha de donar fe.

»174. 2. Quan tots els participants en una conferència o reunió ho acordin així, s'ha de poder utilitzar en els debats un nombre menor d'idiomes que l'esmentat anteriorment».

Del Conveni:

«Capítol IV. Disposicions diverses.

»Art. 35. Idiomes.

»490.1. (1) En les conferències i reunions de la Unió s'han de poder utilitzar altres idiomes diferents dels esmentats en l'article 29 de la Constitució:

»491.a Quan se sol·liciti al Secretari General o al Director de l'Oficina interessada que prengui les mesures adequades per a l'ús oral o escrit d'un idioma addicional o més, sempre que les despeses siguin sufragades pels Membres que hagin formulat o donat suport la petició:

»492.b Quan una delegació sufragui la traducció oral de la seva pròpia llengua a un dels idiomes indicats en l'article 29 de la Constitució.

»493. (2) En el cas previst en el número 491 anterior, el Secretari General o el Director de l'Oficina interessada ha d'atendre la petició en la mesura possible, a condició que els Membres interessats es comprometin prèviament a reemborsar a la Unió l'import de les despeses conseqüents.

»494. (3). En el cas previst en el número 492 anterior, la delegació que ho desitgi ha de poder a més assegurar, pel seu compte, la traducció oral a la seva pròpia llengua a partir d'un dels idiomes indicats en la disposició pertinent de l'article 29 de la Constitució.

»495.2 Tots els documents esmentats en l'article 29 de la Constitució s'han de poder publicar en un idioma diferent dels estipulats, a condició que els Membres que ho sol·licitin es comprometin a sufragar la totalitat de les despeses que n'originin la traducció i la publicació.

»Capítol v. Disposicions diverses sobre l'explotació dels serveis de telecomunicacions.

»Article 40. Llenguatge secret.

»504.1 Els telegrams d'Estat, com també els de servei, han de poder ser redactats en llenguatge secret en totes les relacions.

»505.2 Els telegrams privats en llenguatge secret han de poder també admetre's entre tots els Membres, a excepció d'aquells que prèviament hagin notificat, per conducte del Secretari General, que no admeten aquest llenguatge per a aquesta esmentada categoria de correspondència.

»506.3 Els Membres que no admetin els telegrams privats en llenguatge secret procedents del seu propi territori o destinats a aquest, han d'acceptar-los en trànsit, excepte en el cas de la suspensió del servei prevista en l'article 35 de la Constitució.»

Indústries culturals

En aquest àmbit cal lamentar, com en anys anteriors, la Resolució de 15 de gener de 1996 (BOE núm. 33, de 7 de febrer) de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals del Ministeri de Cultura, per la qual es convoquen per a 1996 ajudes a la creació de guions cinematogràfics per a pel·lícules de llargmetratge. «Apartat 4.2: En cas que la documentació que s'aporti estigui redactada en alguna de les altres llengües espanyoles oficials diferents al castellà, se n'ha d'adjuntar còpia traduïda a aquesta llengua.»

Dret penal

Cal esmentar el Reial decret 155/1996, de 2 de febrer (BOE núm. 47, del 23 de febrer), pel qual s'aprova el Reglament d'execució de la Llei orgànica 7/1985. «Article 2. *Drets subjectius de la persona*. 3. Els estrangers tenen dret a l'assistència lletrada en cas de detenció, que s'ha de proporcionar d'ofici, si s'escau, i a ser assistits per intèrpret, si no comprenen o parlen el castellà, i de forma gratuïta en el cas que estiguessin mancats de mitjans econòmics.» Aquesta disposició s'adiu amb l'article 30.2 de la Llei orgànica 7/1985, d'1 de juliol (BOE núm. 158, del 3), reguladora dels drets i les lli-

bertats dels estrangers a Espanya, que, dins el títol VII, «Garanties i règim jurídic», diu, entre altres coses, el següent: «[...] En els supòsits en què hom hagi procedit a la detenció preventiva de l'estranger, aquest tindrà dret a l'assistència lletrada que li ha de ser proporcionada d'ofici, si s'escau, i a ser assistit per intèrpret, si no comprèn o parla castellà, i de forma gratuïta en el cas que estigués mancat de mitjans econòmics.» Aquestes disposicions estan, al seu torn, relacionades amb l'article 520 de la Llei d'enjudiciament criminal, d'acord amb la redacció que li dona la Llei orgànica 14/1983, de 12 de desembre (BOE núm. 296, del 28), que diu que: «2. Tota persona detinguda o presa serà informada, d'una manera que li sigui comprensible i de forma immediata, dels fets que se li imputen i de les raons que motiven la seva privació de llibertat, i també dels drets que té i especialment dels següents: e) Dret a ser assistit gratuïtament per un intèrpret, quan es tracti d'un estranger que no entengui o no parli el castellà.» Recordem que aquest darrer article s'ha d'interpretar en el sentit que li dona la sentència 74/1987, de 25 de maig, reproduïda a la RLD núm. 10, p. 206 a 209.

A més, cal tenir en compte el Reial decret 190/1996, de 9 de febrer (BOE núm. 40, del 15), del Ministeri de Justícia i Interior, pel qual s'aprova el Reglament penitenciari. Les disposicions que parlen de la llengua són les següents:

Títol II. De l'organització general.

Capítol I. De l'ingrés en un establiment penitenciari.

Article 15. *Ingrés*

5. Els interns estrangers tenen dret que es posi en coneixement de les autoritats diplomàtiques o consulars corresponents el seu ingrés a presó. Amb aquesta finalitat, en el moment de l'ingrés, inclòs el voluntari al qual es refereix l'article següent, se'ls ha d'informar de manera comprensible, a ser possible en el seu propi idioma, d'aquest dret, demanant per escrit la seva autorització per a procedir, si s'escau, a tal comunicació.

Capítol IV. Relacions amb l'exterior.

Secció 1a. Comunicacions i visites.

Article 41. *Regles generals*

1. Els interns tenen dret a comunicar-se periòdicament, de forma oral i escrita, en la seva pròpia llengua, amb els seus familiars, amics i representants acreditats d'organismes i institucions de cooperació penitenciària, excepte en els casos d'incomunicació judicial.

Article 43. *Restriccions i intervencions*

2. En els casos d'intervenció, els comunicants que no vagin a ex-

pressar-se en castellà o en la llengua cooficial de la respectiva Comunitat Autònoma, han d'advertir d'això amb anterioritat al Director del centre, qui ha d'adoptar les mesures oportunes perquè la comunicació pugui intervenir-se adequadament.

Article 46. *Comunicacions escrites*

La correspondència dels interns s'ha d'ajustar a les següents normes.

5a. En els casos en què, per raons de seguretat, del bon ordre de l'establiment o de l'interès del tractament, el Director acordi la intervenció de les comunicacions escrites, aquesta decisió s'ha de comunicar als interns afectats i també a l'autoritat judicial de qui depenguin si es tracta de detinguts o presos, o al Jutge de Vigilància si es tracta de penats. Quan l'idioma utilitzat no pugui ser traduït a l'establiment, s'ha de trametre l'escrit al centre directiu per a la seva traducció i curs posterior.

Capítol v. Informació, queixes i recursos.

Article 52. *Informació*

1. Els interns han de rebre al seu ingrés informació escrita sobre els seus drets i deures, el règim de l'Establiment, les normes disciplinàries i els mitjans per a formular peticions, queixes i recursos. Amb aquesta finalitat, se'ls ha de lliurar un exemplar de la cartilla o fullet informatiu general i de les normes de

règim interior del Centre penitenciari de què es tracti, que el Centre Directiu de l'Administració Penitenciària corresponent ha d'editar necessàriament en castellà i en la llengua cooficial de la Comunitat Autònoma on radiqui el Centre penitenciari.

3. A aquests efectes, l'esmentat Centre Directiu ha de procurar editar fullets de referència en aquells idiomes de grups significatius d'interns estrangers en els establiments espanyols. Als estrangers que desconeguin els idiomes en què es trobi editat el fullet, els han de fer una traducció oral del seu contingut els funcionaris o interns que coneguin la llengua de l'interessat i, si fos necessària, s'ha de demanar la col·laboració dels serveis consulars de l'Estat al qual aquell pertanyi.

4. En tot cas, a aquells interns espanyols o estrangers que no puguin entendre la informació proporcionada per escrit, aquesta els ha de ser facilitada per un altre mitjà adequat.

5. En el departament d'ingressos i a la biblioteca de cada establiment hi ha d'haver, a disposició dels interns, diversos exemplars de la Llei orgànica general penitenciària, del Reglament penitenciari i de les normes de règim interior del centre. L'Administració ha de procurar proporcionar als interns estrangers textos de la Llei orgànica general penitenciària i del seu Reglament de desenvolupament en la

llengua pròpia del seu país d'origen, i amb aquesta finalitat s'ha de reclamar la col·laboració de les autoritats diplomàtiques corresponents.

Títol v. Del tractament penitenciari.

Capítol III. Formació, cultura i esport.

Secció 1a. Criteris generals.

Article 118. *Programació de les activitats*

2. Els reclusos estrangers han de tenir les mateixes possibilitats d'accés a la formació i educació que els nacionals. Amb aquesta finalitat, l'Administració penitenciària els ha de procurar facilitar els mitjans adequats per a aprendre l'idioma castellà i la llengua cooficial de la Comunitat Autònoma on radiqui el Centre penitenciari.

Secció 4a. Mitjans personals i materials.

Article 127. *Biblioteques*

3. En funció del nombre d'interns estrangers en el Centre penitenciari, la biblioteca ha de poder disposar de publicacions editades en els idiomes estrangers més usuals. A aquest efecte, s'ha de sol·licitar la cooperació dels serveis consulars corresponents i de les organitzacions privades apropiades.

Capítol IV. Relació laboral especial penitenciària.

Secció 2a. Drets i deures laborals en la relació laboral especial penitenciària.

Article 135. *Drets laborals*

2. En la realització del treball productiu en els tallers penitenciaris, els interns treballadors tenen dret:

b) A no ser discriminats a la feina, o una vegada empleats, per raons de nacionalitat, sexe, estat civil, per l'edat dintre dels límits marcats per la legislació laboral i penitenciària, raça, condició social, idees religioses o polítiques, com també per l'idioma.

Títol x. Del règim disciplinari i de les seves recompenses.

Capítol III. Procediment.

Secció 2a. Instrucció.

Article 242. *Nomenament d'Instructor i plec de càrrecs*

2. L'Instructor de l'expedient disciplinari, a la vista dels indicis que es desprenguin dels escrits esmentats a l'article anterior, ha de formular un plec de càrrecs dirigit a l'intern la conducta del qual sigui presumptament constitutiva de falta disciplinària, en el qual s'ha de fer constar el següent: [...] / j) Possibilitat d'assistir-se d'un funcionari o intern com a intèrpret si es tracta d'un intern estranger que desconegui el castellà.»

Toponímia

En aquest àmbit cal esmentar dues resolucions de 8 de maig de 1996 (BOE núm. 147, de 18 de juny) de la Diputació Foral de Guipúscoa, per les quals es fa públic el canvi de denominació del municipi de Zumárraga per la de Zumarraga en la primera, i de Gainza per la de Gaintza en la segona.

Traducció i interpretació

Reial Decret 79/1996, de 26 de gener (BOE núm. 47, del 23), que modifica diversos articles del Reglament de l'Oficina d'Interpretació de Llengües del Ministeri d'Afers Exteriors aprovat pel Reial decret 2555/1977, de 27 d'agost, i Ordre de 8 de febrer de 1996 (BOE núm. 47, del 23), per la qual es dicten normes sobre els exàmens per a nomenament d'intèrprets jurats. Deroga les ordres de 30 de maig de 1988 (RLD núm 12, p. 235) i 4 d'octubre de 1991.

Altres disposicions

Bé que no els referenciem tots en aquestes *Cròniques*, regularment apareixen al BOE models de documents exclusivament en castellà amb vigència a tot l'Estat, i només excepcionalment, i d'aquests sí que en fem esment, apareixen en les diverses llengües oficials. Citem com a exemple dels primers, corresponent en aquest període, l'Ordre de 9 de gener de 1996 (BOE núm. 29, de 2 de febrer) del Ministeri de Justícia i Interior, que publica models de sobre i impresos comuns que cal utilitzar en els processos electorals que se celebraran el dia 3 de març de 1996. Hi trobem la documentació només en castellà, amb algun text en francès. No obstant això, caldria comprovar si es va tenir en compte el que disposa l'article 4.3 del Reial decret 421/1991, de 5 d'abril, reproduït a la RLD núm 17, p. 333.

La Resolució de 9 de febrer de 1996 (BOE núm. 47, del 23) de la Direcció General de Transport Terrestre del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, per la qual s'estableixen regles de coordinació en matèria de tramitació d'autoritacions de transport per carretera i d'activitats auxiliars i complementàries, almenys conté la previsió següent, que tot i així no creiem pas que respecti degudament les competències autonòmiques: «Disposició addicional 2a: [...] En tot cas, aquelles Comunitats Autònomes que, conforme al seu Estatut, tinguin una altra llengua oficial a

més del castellà han de poder confeccionar els documents dels quals figuren els models en l'annex d'aquesta Resolució amb caràcter bilingüe.»

Més respectuosa es mostra la Resolució de 8 de maig de 1996 (BOE núm. 130, del 29) de la Direcció General dels Registres i del Notariat, que aprova les versions castellà/català, castellà/èuscar i castellà/gallec dels models obligatoris de comptes anuals que cal presentar en els registres mercantils per al seu dipòsit. Malgrat que la primera Ordre de 14 de gener de 1994 (BOE núm. 24, del 28) només va publicar els models en castellà, i que els models bilingües tenen la llengua pròpia en posició subordinada, la Resolució respecta la unitat de la llengua catalana.

No recollim, d'altra banda, les diverses disposicions que encara no respecten els topònims de Girona i Lleida i altres noms de lloc.

A més, cal afegir l'Ordre de 26 de març de 1996 (BOE núm. 81, de 3 d'abril) del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, sobre avaluació de la conformitat dels aparells de telecomunicació regulats en el Reial decret 444/1994, modificat pel Reial decret 1950/1995. El Reial decret 444/1994, d'11 de març (BOE núm. 78, d'1 d'abril), modificat pel 1950/1995, d'1 de desembre (BOE núm. 310, del 28), estableix els procediments d'avaluació de la conformitat i els requisits de protecció relatius a la compatibilitat electromagnètica dels equips, sistemes i instal·lacions. L'article 3.2 de l'Ordre diu que «La documentació tècnica haurà de contenir, almenys: a) Una memòria tècnica, redactada en castellà, per duplicat exemplar, firmada per un tècnic titulat competent, que inclogui: b) Informació destinada a l'usuari o manual d'instruccions proposat, en castellà. / L'organisme notificarà podrà autoritzar que determinades parts de la documentació tècnica es presentin redactades en altres idiomes diferents del castellà, quan estimi que són comprensibles pel personal encarregat de la seva tramitació».

1.3. País Basc

Iñigo LAMARCA ITURBE

Letrado de las Juntas Generales de Gipuzkoa

El objeto de esta *Crónica* es exponer la normativa y las resoluciones más importantes sobre el *euskara* publicadas en el *Boletín Oficial del País Vasco* durante el período comprendido entre enero y junio de 1996. Estructuraremos la presente *Crónica* en los cuatro apartados de costumbre.